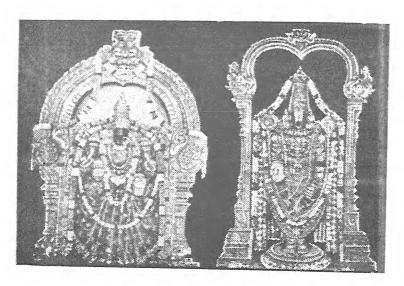
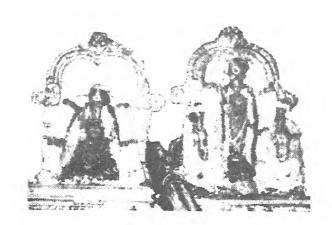

ழீரங்கம் — திவ்ய தம்பதிகள்

அனர்மேல் மங்கையுரைமார்பன்

அருள் வரதன்

ஆராவமுதன்

THIRUNAKSHATRAMS AND

SATTUMURAI

[Sri Bhagwad Ramanuja]

Compiled and Published by

SRI RAMANUJA SIDDHANTA SABHA (Regd)

Plot 37. SOMWAR PETH :: PUNE-II

First Edition : 1986

Compilation : Sri V. R. SESHADRE

Editing and

Transliteration: Sri R. SOWRIRAJAN

Printed by

M. N. Gopala Desikan at "Padmalaya Printers", Madras-18.

FOREWORD

It is indeed very gratifying to mention that the Sri Vaishnava Community in Poona has been celebrating the Thirunakshatrams of Alwars and Acharyas under the auspices of Sri Ramanuja Siddhanta Sabha, Poona for over three decades. The spontaneous involvement of the members of the Sabha has been mainly responsible for the successful and continued celebration of Thirunakshatrams. A major factor that needs mention is that there is no conflict of "Sampradayas" which has been possible only because of the efforts put up by the founder members of the Sabha. It is very encouraging to note that Sattumurai verses in both Sampradayas are recited by all the participants together. This is being done in the true spirit of the teachings of the great revered Shri Ramanuja Acharya.

One of the objects and aims of the Sabha is to publish literature on Sri Ramanuja Siddhanta. The Sabha hopes to bring out some book-lets on the lives and teachings of Alwars and Acharyas with particular reference to their impact on the society at large. This is proposed with a view to introduce the basic principles and the vitality of the Siddhanta to the young adnun-initiated so that they may get the interest to dwelve deeper into the ocean of spiritual bliss which is in fact the sole aim of Shri Ramanuja.

A need was felt by the members of the Sabha that a book-let containing the method of "Seva" and "Sattumurai" etc. would be useful so that all present may participate in the functions and recite the verses in unison. A sort of unformity will also be the outcome in the Thirunakshatrams conducted in the Sabha. Both Devanagari and Tamil scripts have been used to facilitate everyone to participate in the recitations. The Sabha is aware that this is not exhaustive. For obvious reasons it has been made concise to gain practical utility. We, however, humbly welcome all suggestions for the improvement of this book-let.

The Sabha is grateful to the learned scholars and publishers of publications from which the matter has been compiled. The Sabha likes to place on record its gratitde to Dr. K. K. A. Venkatachari of the Anantachari Indological Research Institute, Bombay for his precious guidance in our attempt.

We are thankful to Shri M. N. Gopala Desikan, Proprietor, Padmalaya Printers, Eldams Road, Madras-18, for the Keen interest shown by him in bringing out this book-let.

We hope, wishfully, that this book-let would be useful to Sabhas like ours located at distant cities outside Tamil Nadu and who have interest in conducting Thirunakshatrams of Alwars and Acharyas.

PREFACE

Vishishtadvaita as propounded by Sri Bhagwad Ramanuja is not merely a cult. It is primarily a way of life designed to ennoble the human soul with a view to deliver it ultimately from the cycle of births and deaths. All wise men throughout the world agree that this cycle is no bed of roses. It has been the effort of wise men and philosophers throughout the world from time immemorial to find ways and means of casting off this shackle and obtain perpetual liberation

During the course of their search for an effective method, the Alwars and Acharyas were convinced that the Vedas and Vedanta (Upanishads which are the crux and cream of Vedas) show the sure path for attaining unmixed bliss. The Alwars churned the ocean of Vedas and Vedanta and presented the cream thereof in the form of sweet and interesting four thousand verses. The Acharyas have further elucidated the contents of these 4000 verses and enriched them with their commentaries interlacing their personal experiences. Thus a rich but difficult philosophic treasure of knowledge has been made available even to the laymen in a simple and easily understandable form and language.

The key-note which is the basis of the Siddhanta is 'Let all man-kind be happy and attain unmixed bliss for ever' as enshrined in the words "Sarve Janaha Sukhino Bhavantu" सर्वे जना: सुखिनो भवन्तु ॥ Sri Ramanuja in his great mercy spread this philosophy which goes by the name "Vishishtadvaita" for the benefit of all man-kind. Therefore the "Thaniyan" (the special verse of eulogy) says "Let the divine command of Sri Ramanuja spread to all the corners of the world as it is for the welfare of the entire humanity, दिगन्त स्थापनी सुयात साहि लोक हितेषिणी ॥

One way of exhibiting our gratitude to such great masters s to remember them at least on their birth-days by celebrating

their Thirunakshatrams in a manner suitable to our environments and social and financial facilities so that like-minded Sri Vaishnavas living in and around our towns may participate. The Sabha has all along been receiving whole-hearted support from the members living in and around Poona.

We hope that this book-let would be found useful by uniniti ated members and youngsters who are desirous of participating fully in such celebrations.

R. SOWRIRAJAN (EDITOR)

Temple Worship and Sri Ramanuja

Dr. K K. A. VENKATACHARI, Bombay*

Sri Nathamuni and Alavandar were instrumental in introducing the chanting of Divya Prabandham in Vishnu Temples. It was Sri Ramanuja who systematised it and arranged for chanting of hymns from Divya Prabandham as an integral part of the temple ritual. This is borne out by the inscriptions relating to the post-Ramanuja period¹. This is also corroborated by "Koil Oluhu", which is a recorded document on the routine of the Srirangam temple from the time of Sri Ramanuja.

The concluding session in Sri Vaishnava daily or special worship, as in the case of a festival of the presiding deity or Alwar or Acharya, has an important item called "Sattu Murai" which marks the end of the chanting of Divya Prabandham. The last two verses of each work of the Alwar is recited. Then the first two verses of "Tiruppallandu" are chanted. Then follow three verses composed in Sanskrit. The Verses mean: "May the divine command of the venerable Ramanuja grow stronger and stronger with its powers unobstructed in all places and on all occasions and at all times. May the divine command of Ramanuja shine forth with greater glow everycay and pervade all places for it aims at the welfare of the entire world (i e humanity). Oh Lord! Please increase the glory of Srirangam everyday without hindrance.

^{*} The author of this article is the Founder - Director of Ananta charya Indological Research Institute, Bombay-5.

Divya Prabandam recital in Vaishnava temples.
 Dr. K. V Raman (Sri Ramanuja Vani-October 1977 pp 33ff)

^{2. &}quot;Pallandu Pallandu" and "Adiyomodum ninnodum"

^{3. &}quot;Sarva desa dasa kalay" "Ramanujarya Divyagya" and "Sriman Sriranga Sriyam".

It will be observed that this system of worship with "Sattumurai" as systematised by Sri Ramanuja is also adopted during domestic worship in Sri Vaishnava homes. Further, the system of chanting Verses from Divya Prabandham as introduced by Sri Ramanuja is followed in marriages and obsequies also.

The disciples of Sri Ramanuja wrote treatises comparing Ramanuja's teachings with the message contained in Alwar's Divya Prabandham hymns which were in Tamil. This set a new trend in religious writing with Sanskrit and Tamil expressions interlaced which style is referred to as Mani-Pravala style.

Thus we find that Sri Ramanuja was not only a reformer of Vishistadvaita, (Vaishnava cult) but also a reformer of Vishnu temple worship introducing the chanting of Tamil Hymns of Alwars along with Vedic hymns in Sanskrit. This mode has seeped into and taken root in domsiec worship also.

^{1.} Andal's "Varanamayiram" is chanted during marriages. Selected hymns from Nammalwar's Tiruvaimoli epitomised as "Koil Tiruvaimoli" are chanted during the funeral on the day of death and the thirteenth day on conclusion of funeral rites.

A Note on Transliteration

An attempt has been made to transliterate Tamil pasurams in Devanagari Script. This will be helpful to such devotees who are not familiar with Tamil Script but know Devanagari Script. These who are conversant with both script would be aware of the difficulty in dealing with short vowels of 'e' as in "pen" and "men" and 'o' as in "Pongal". The printer suggested to jetain the existing practice of transliterating the above for e.g. as वेण or वेन; मेन and पोंगल. The alphabet peculiar to Tamil is io. The phonetic equivalent of this up is neither existing in Devanagari nor in English. The very name of the language "தமிழ்" is being generally transliterated as "Tamil". तमिष् तमिष, तमिळ "Tamizh". When we wish to render the name பெரியாழ்வார் in English | Devanagari, we meet with the forms like "Perialwar" "Periazhwar, पेरियाल्वार्, पेरियाळ्वार् We have adopted the method prevalent in Madras where Sampradaya granthas are published.

The main difficulty arises in "arphiblemenous", where each line ends with the word "arphGu". While this has been printed as arised, the readers are requested to take a note as regards its special pronunciation.

We trust that with greater familiarity with the text while chanting in "Goshti" the phonetic problem would recede into background.

Any suggestions in this regard will be welcomed for furture publications with gratitude

Thirunakshatrams

The Sabha celebrates the Thirunakshatrams of all the Alwars, three Acharyas and two festivals. The Calendar of the celebrations of these function is given below:—

1. Alwars Thirunakshatrams:

Thirunakshatram

Name of the Alwar	Tamil Month	Star	English Month	
Poigaialwar	Aippasi	Thiruvonan	Oct/Nov	
Boodhatalwar	,,	Avittam	Oct/Nov	
Peyalwar	37	Sathayam	Oct/Nov	
Thirumangaialwar	Kartigai	Kritigai	Nov/Dec	
Thiruppanalwar	,,	Rohini	Nov/Dec	
Thondaradipodialwar	Margazhi	Kettai	Dec/Jan	
Thirumazhisaialwar	Thai	Maham	Jan/Feb	
Kulasekaralwar	Masi	Punarvasu	Feb/March	
Madurakavı Alwar	Chitrai	Chitrai	April/May	
Nammalwar	Vaikasi	Visakam	May/June	
Perialwar	Ani	Swati	June/July	
Thiruvadipuram (Andal)	Adi	Puram	July/Aug	
2. Acharyas (Three):				
Srı Ramanuja Jayantı	Chitrai	Thiruvadıra	Aprıl/May	
Srı Vedanta Desikan Thirunakshatram	Purattasi	Thiruvonam	Sep/Oct	
Sri Manavalamamunigal	Aiprasi	Moolam Oct/No		

3. Festivals (Two):

The repparate Sathumurai Margazhi Dec/Jan
Punguniuttiram Panguni Uttiram March/April

Of the above, the Thirunakshatrams of Thirumangai Alwar and Thiruppanalwar are celebrated together on one day (on Karthigai - Krithigai) and the Thirunakshatrams of Mudal Alwars (Poigai, Bhootam and Peyalwars) are observed on one day in Alphasi on Thiruvonam, Avittam or Sathayam as convenient.

Sri Ramanuja Jayanti is celebrated as a festival of ten days ending on Chitrai - Thiruvadirai During these ten days Nalayira Divya Prabandham is recited including Ramanuja Nootrandadi. On the last day the Sattumurai is conducted in a grand Style. Thiruppavai Sattumurai is celebrated as an one day function on the last Sunday of the month of Margazhi All the thirty pasurams of Thiruppavai are chanted. Sabaranama Archanai is performed. Pangun is Uttiram is celebrated as the festival of Peria Pirattiyar (Sriranga Nacchiar). These festivals generally attract a larger number of participants and devotees.

CONTENTS

			P	a ge
1.	Seva	••••	•••	3
2.	Sattumurai - General	****	****	11
3.	Prabhandhasaram, Nal Pattu a n d Vazhi Thirunamam	****	••••	27
4.	Nalayira Prabandham Seva and Sattumurai	****	••••	47
5.	Sri Bashyakara Prapatti	****	****	73
6.	Desika Mangalam	•••	****	75
7.	Srimad Ramyajamathru Mangalam	ı .	••••	81

அந்தமில் அடிகள்

தாச்சன ஸ்தாபகா — ஸ்ரீ பகவத் ராமானுஜா

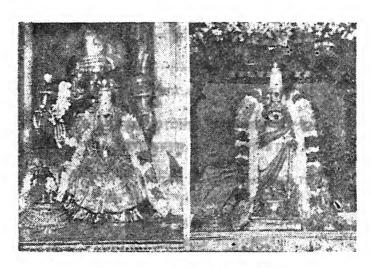

தூப்புல் குலமணி — ஆரண தேசிகள்

முற் வரவர முநிகள்

இம்தே பாஷ்யகாராய கம

ஸ்ரீரங்கம் திவ்ய தம்பதிகள்

॥ श्री: ॥

श्रीमते भाष्यकाराय नमः

रामानुजदयापात्रं ज्ञानवैराग्यभूषणम् । श्रीमद्वेङ्कटनाथार्यं वन्वे वेदान्तवेशिकम् ॥

श्रीशंलेशदयापात्रं धीभक्तघादिगुणार्णवम् । यतीन्द्रप्रवणं वन्दे रम्यजामातरं मुनिम् ।।

लक्ष्मीनाथसमारम्भां नाथयामुनमध्यमाम् । अस्मदाचार्यपर्यन्तां वन्दे गुरुपरम्पराम् ॥

यो नित्यमच्युतपदाम्बुजयुग्मक्षमः
व्यामोहतस्तदितराणि तृणाय मेने ।
अस्मद्गुरोर्भगवतोऽस्य दयैकसिन्धोः
रामानुजस्य चरणौ शरणं प्रपद्ये ।।

माता पिता युवतयस्तनया विभूतिः सर्वं यदेव नियमेन मदन्वयानाम् । आद्यस्य नः कुलपतेः वकुलाभिरामम् श्रीमत्तदङ्ब्रियुगलं प्रणमःमि मूध्ना ।।

भूतं मरश्च महदाह्वय भट्टनाथ-श्रीभक्तिसार कुलशेखर योगिवाहान् । भक्तांत्रिरेणुपरकाल यतीन्द्रमिश्रान् श्रीमत्पराङ्कुगमुनि प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥

ஞீ . ஸ்ரீமதே பாஷ்யகாராய நம :

ராமானுஐ தயாபாத்ரம் ஜ்ஞான வைராக்யபூஷணம் !

ூரீமத்வேங்கடநாதார்யம் வந்தே வேதாந்த தேசிகம் !!

ூரீசைலேசதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி குணுர்ணவம் !

யதீந்த்ர ப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முனிம் !!

லக்ஷ்மீநாத மைரரம்பாம் நாதயாமுன மத்யமாம் !

அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் !!

யோ நித்யம் அச்யு ந பதாம்புஐ யுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணைய மேனே !

அஸ்மத்குரோர் பகவதோஸ்ய தயைகளிந்தோ:

மாதா பிதா யுவதயஸ்தனயா விபூதி: ஸர்வம் யதேவ நியமேன மதன்வயாளும் l ஆத்யஸ்ய ந:குலபதேர் வகுளாபிராமம் ஸ்ரீமத் ததங்க்ரி யுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்னு ll

ராமானுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே 🕪

பூதம் ஸரஸ்ச மஹதாஹ்வய பட்டநாத ூரீபக்திஸார குலசேகர யோகிவாஹான் l பக்தாங்க்ரி ரேணுபரகால யதீந்த்ர மிச்ரான் ஸ்ரீமத் பராங்குசமுனிம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம் ll

तिरुपल्लाण्डु तनियन्

गुरुमुखमनधीत्य प्राह वेदानशेषान् नरपतिपरिच्लूप्तं गुरुकमादातुकामः। श्वशुरममरवन्द्यं रङ्गनाथस्य साक्षात् दिजकुलतिलकं तं दिज्जुचितं नमामि ।।

मिन्नार् तडमदिळ् यूळ् थिल्लिपुत्त्रेन्रोहकाल् शोन्नार् कळर्कमलं यूडिनोम्, मुताळ् किळि यहत्तानेन्हरंत्तों, कीळ्पैयिनिर् शेरुप् वळियहत्तों नेश्वमे वन्द्र ।।

पाण्डियन् कोण्डाडप् पट्टर्षिरान् वन्दानेन्रु ईण्डिय शंखमेडुत्तूद, वेण्डिय वेदङ्गळोदि विरेन्डु किळियरुत्तान् पादङ्गळ् यामुडेय पट्रु ।।

The "Thiru Pallandu" is to be recited

तिरुप् पळ्ळियेळुच्चि तनियन्

तमेव मत्वा परवासुदेवं रङ्गेशयं राजवदर्हणीयम् । प्रावोधिकों योऽकृत सूक्तिमालां भक्ताङ्ग्रिरेणुं भगवन्तमीडे ।।

> मण्डङ्गुडि येन्बर् मामरैयोर् मित्रयर्शीत् तोण्डरिडप्पोडि तोन्नगरं — वण्डु तिणर्त्तवयल् तेन्नरङ्गत्तम्मानैष् पळ्ळि उणर्त्तुं पिरानुदित्तवूर् ।।

Thiruppalli Eluchi is to be recited.

क्रीतृपंपर्वेकाळा के क्र की धार्वे कर्वे

குருமுக மன தீத்ய ப்ராஹ வேதானசேஷான் நரபதி பரிக்லுப்தம் சுல்கமாதாது காம: \ ஸ்வசுரம் அமரவந்த்யம் ரங்களுதெஸ்ய ஸாக்ஷாத் த்விஜகுலதிலகம் தம் விஷ்ணுசித்தம் நமாமி \|

மின்னுர் தடமதிள் சூழ் வில்லிபுத்தூர் என்ரெருகால் சொன்னுர் கழற்கமலம் சூடினேம; முன்னுள் இழியறுததானென்றுரைத்தோம், கீழ்மையினிற் சேரும வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே வந்து.

பாண்டியன் கொண்டாடப்பட்டர்பிரான் வந்தானென்று சண்டிய சங்கமெடுத்தூத, வேண்டிய வேதங்களோதி விரைந்து கிழியறுத்தான் பாதங்கள் யாமுடைய பற்று.

திருப்பல்லாண்டு ஸேவை செய்யவும்

திருப்பள்ளியெழுச்சி தனியன்கள்

தமேவ மத்வா பரவாஸுதேவம் ரங்கேசயம் ராஜவதர்ஹணீயம் ! ப்ராபோதிகீம் யோsக்ருத ஸூக்திமாலாம் பக்தாங்க்ரி ரேணும் பகவந்த மீடே !!

மண்டங் குடியென்பர் மாமறையோர் மன்னியசீர்த் தொண்ட ரடிப்பொடி தொன்னகரம்—வண்டு திணார்த்தவயல் தென்னரங்கத் தம்மாணப் பள்ளி உணர்த்தும் பிரான் உதித்தவூர்.

திருப்பள்ளியெழுச்சி சேவைவ செய்யவும்

तिरुपावं तनियन्

नीळातुङ्गन्तनिगिरितटीसुप्तमुद्बोध्य कृष्णम् पारार्थ्यं स्वं श्रुतिशतिशरःसिद्धमध्यापयन्ती । स्वोच्छिष्टायां स्रजि निगलितम् या बलात्कृत्य भुङ्क्ते गोदा तस्यं नम इदिमदम् भूय एवास्तु भूयः ।।

> अन्नवयपुँदुवै आण्डाळरङ्गर्कुंप् पन्नु तिरुष्पावै पल्पदियं — इन्निशैयाल् पाडिक्कोडुत्ताल् नर्पामाले, पूमाले शूडिक् कोडुत्ताळेच् चोल्लु ।।

शूडिक् कोडुत्त शुडकोंडिये ! तोल्पावे पाडियरळ वल्ल पल्वळैयाय् — नाडि नी वेंकटवर्केन्ने विधि येंन्रविम्माट्रम् नाम् कडवा वण्णमे नल्हु ।।

Now Thiruppavai is to be chanted.

Then the works of the Alwar whose Thirunakshatram is celebrated are to be chanted preceded by their Thanians

कण्णिनुण् शिरुत्ताम्बु तनियन्

अविदितविषयान्तरः शठारेः उपनिषदां उपगानमात्रभोगः । अपि च गुणवशात्तदेकशेषी मधुरकविहू वये ममाविरस्तु ।।

திருப்பாவை தனியன்கள்

நீளாதுங்கஸ்தனகிரிதடீஸுப்தமுத்போத்ய க்ருஷ்ணம் பாரார்த்யம் ஸ்வம் ச்ருதி சதசிரஸ்ஸித்தமத்யாபயந்தி \ ஸ்வோச்சிஷ்டாயாம் ஸ்ரஜி நிகளிதம் யா பலாத்க்ருத்ய பங்க்கே

கோதா தஸ்யை நம இதமிதம் பூய ஏவாஸ்து பூய: 🖟

அன்னவயற் புதுவை யாண்டாளரங்கற்குப் பன்னு திருப்பாவை பல்பதியம்—இன்னிசையால் பாடிக்கொடுத்தாள் நற்பாமாலே, பூமாலே சூடிக் கொடுத்தாளேச் சொல்லு.

சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடியே! தொல்பாவை பாடியருள வல்ல பல்வளேயாய்—நாடி நீ வேங்கடவற்கென்னே விதியென்ற விம்மாற்றம் நாம் கடவாவண்ணமே நல்கு.

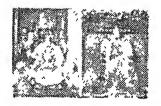
இப்போது திருப்பாலை வேவிக்கவும்

Then the prabanchams of the Alwar whose Thirunekshatram is celebrated are to be chanted preceded by their respective Thanians. Two pasurams from each work should be reserved for Sattamurai. When Thiruvain oli is desired be to chanted, it should be preceded by "Kanninun Siruthambu" and its thanian

கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு தனியன்கள்

அவிதித விஷயாந்தர: சடாரே: உபநிஷதாம் உபகான மாத்ர போக: \ அபிச குணவசாத் ததேக சேஷீ மதுரகவிர்ஹ்ருதயே மமாவிரேஸ்து \\ वेरोन्हं यानिरयेन् वेदम् तिमळशेय्द मारन् शठकोपन् वण्कुरुहूर् – एक एङ्गळ् वाळ्वामेन्रेसुम् मधुरकवियार्, एम्मे आळ्वारवरे अरण्

Then Kanninun Siruthambu is chapted and concluded with recital of the first pasuram again.

ிவ ெருன்றும் யானறியேன் வேதம் தமிழ்செய்த மாறன் சடகோபன் வண்குருகூர்**ஏறு,** எங்கள் வாழ்வாமெ**ன்றேத்தும் மதுரக**வியார், எம்மை ஆள்வார் அவரே அரண்.

பிறகு கண்ணிநு**ண்** சிறுத்தாம்பு ஸேவிப்பது. முடிவில் முதல் பாசுரத்தை **மீண்டும் ஸேவித்து நிறுத்த**வேண்டும்.

This procedure is followed when "Koil Thiruvaimoli" is recited instead of full Thiruvaimoli for want of time. After the seva of Divya Prabandham is over, Desika Prabandham. Pillai Andadi. Upadesa Ratnamala, selected stotras from Stotra Padam etc are recited depending on the time at disposal.

Then "Bnojyasanam" is offered, screen is drawn and Bhojya (Neivedyam) is offered to the Loid. Then screen is withdrawn Karpoora Azrati is offered with Veda Mantra Then Sattumurai commences.

Sattu Murai

कर्पूर नीराजनमन्त्रः

तिविष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति सूरयः । दिवीव चक्षुराततम् । तिविष्रासो विषन्यवो जागृवाँसः सिमन्धते । विष्णोर्यत् परमं पदम् ।

पर्याप्तया अनन्तरायाय सर्वस्तोमोऽतिरात्न उत्तमम् अहर्भवति सर्वस्याऽऽप्त्ये सर्वस्य जित्ये; सर्वमेव तेनाऽऽप्नोति सर्वम् जयति ।।

Offer Achamaniyam to the Lord

- The last two Pasurams of Tiruppavai are to be chanted two times sach.
 - ''शिट्रम् शिरुकाले वन्दु'' and ''वङ्गवकडल् कडैन्द''
- The last two Pasurams of the Alwar's Prabandham reserved should be chanted two times each.

Sattu Murai

After offering "Neivedyam" (Thaligai Samarpanam), the Screen is withdrawn. Mantrasanam is offered. Karpoora Aarati is done

கற்பூர ஆரத்தி மந்திரம்

தத்விஷ்ணே: பரமம் பதம் ஸதோ பச்யந்தி ஸூரய: \ திவீவ சக்ஷு ராததம் \ தத்விப்ராஸோ விபந்யவோ ஜாக்ருவாகும்ஸ: ஸமிந்ததே! விஷ்ணேர்யத் பரமம் பதம் \

பர்யாப்த்யா அனந்தராயாய ஸார்வஸ்தோமோ அதிராத்ர உத்தமம் அஹார் பவதி ஸார்வஸ்யாப்த்யை, ஸார்வஸ்ய ஜித்யை; ஸார்வமேவ தேஞைப்ஞேதி: ஸார்வம் ஜயதி

ஆசமனீயம் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும

- 1. திருப்பாவை சாற்றுமுறை
- ''சிற்றம் சிறுகாலேவந்து''
- ''வங்கக் கடல் கடைந்த''

இரண்டு இரண்டு தரம் ஸேவிப்பது.

2. பிரபந்த சாற்றுமுறை

திருநக்ஷத்ரம் கண்டருளும் ஆழ்வார் பிரபந்தங்களில் நிறுத்திவைத்துள்ள கடைசி இரண்டுபாட்டுக்கீன இரண்டு இரண்டு தடவை ஸேவிக்கவேண்டும்,

- Ramanuja Nootrandadi, Desika Prabandham. Pillaiandada etc. The last two verses of whichever of the above had been reserved for Sattumurai.
- 4. Thiruppallandu

"पल्लाण्डु पल्लाण्डु पल्लायिगताण्डु " "अडियो मोडुं निन्नोडुम् '

5. Respects to Alwar

Mention the Name of the Alwar whose Thirunaksbatram is celebrated and say "......आळवारकड्ड अच्छ्यपाइ." Offer him Theertham, Satari. flowers Prasadam etc. Then the relevant Stanzas of Prabandhasarum and Vazhi Thirunamam of the Alwar should be recited two times each. There is no Arutappadu for Andal, as she is His consort. The relevant verses of Prabandha Saram are recited. *

- 6 Sambhavanas . -
- a) The Divine Couple

ह्मीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्त्यौ । अहोरावे पार्श्वे । नक्षवाणि रूपम् । अश्विनौ व्याप्त । इष्टं मनिषाण । अमुं मणिषाण । सर्वे मणिषाण ॥

^{*} The relevant stanzas are printed in the later part of this book.

3. ஏரமானுஜ நூற்றந்தா**தி, தேசிகபி**ரபந்தம்; பின்போ பந்தா**தி முதலியவை ஸேவித்து,** அவற்றில் கடைசி இரண்டுபாசுரங்கள் சாற்றுமுறைக்கு நிறுத்திவைத்திருந தால் அவற்றை ஸேவிக்கவும். ஒவ்வொன்றும் இரண்டு தரம் ஸேவிக்கவேணும்.

4. திருப்பல்லாண்டு

- 1. ''பல்லாண்டு பல்லாண்டு''
- 2. ''அடியோமோடும் நின்னு டும்".

5. ஆழ்வாருக்கு அருளப்பாடு

திருநக்ஷத்ரம் கண்டருளும் ஆழ்வ பின் நிருநாமம் சொல்லி ''...........'' ஆழ்வாருக்கு அருளப்பாடு என்று சொல்லவேண்டும். பிறகு ஆழ்வாரின் திருவுக்கு நீர்த்தம், சடாரி, திருத்துழாய், புஷ்பம் முதலியன மரியாதை செய்து, பெருமாள் பிரலா தம் அமுது செய் விக்கவேண்டும்.

் பிரபந்தஸாரத்திலிருந்து ஆழுவாருக்கான பாசுரமும் வாழித்திருநாமமும் இரண்டு தடவை ஸேவிச்சு வேண்டும்.

ஆண்டான திருநகூத்திரத்தில் அருளப்பாடு கிடையாது. பிரபந்தஸாரப் பாசுரமும், வாழித்திரு நாமுடிம் வேணிய பது.

6. क्यारधारव्येका क्या

1. பெருமான், தாயார் ஸம்பாவனே

ல்றரீஸ்ச தே சுக்ஷ்டீ: சபத்ன் பெள அஹோராத்ரே பார்ச்வே ட நக்ஷத்ர டண் கூடம் அச்வினென வ்யாப்தம்! இஷ்டம் மணிஷாண அழும் மணிஷாண ட ஸாவம் மணிஷாண

[்] இந்தப் பாகருவகள் பிற்பகு இயில் அச்சிடப்பட்டுள்ளன

घृणाहि, घृतवती सविताराधिपत्यैः पयस्वती रिन्तराशानोऽस्तु । ध्रुवा दिशां विष्णुपत्न्यघोरा अस्येशाना सहसो या मनोता ॥

बृहस्पितमीतिरिश्चोत वायुः सन्धुवाना वाता अभि नो गृणन्तु । विष्टम्भो दिवो धरुणः पृथिव्या अस्पेशाना जगतो विष्णुपत्नी ।।

श्री रङ्गनायिका समेत श्री रङ्गनाथस्वामि संभावना। श्री अलर्मेल्मंगा समेत श्री श्रीनिवासस्वामि संभावना। श्री पेरुन्देवित्तायार् समेत श्री वरदराजस्वामि संभावना। श्री महालक्ष्मी समेत श्रीमन्नारायणस्वामि संभावना।

2. नम्माळ्वार् सभावना

चरणं पवित्रं विततं पुराणम् येन पूतस्तरित दुष्कृतानि । तेन पवित्रेण शुद्धेन पूताः अति पाप्मानं अराति तरेम ।। लोकस्य द्वारं अचिमत् पवित्रम् ज्योतिष्मद् भ्राजमानं महस्वत् । अमृतस्य धारा बहुधा दोहमानम् चरणं नो लोके सुधितां दधातु ।। प्रपन्न जन कूटस्थरान नम्माळ्वार् संमावना க்ருணுஹி, க்ருதவதீ ஸவிதாரா தி பத்பை: பயஸ்வதீ ரந்திராசானேஅஸ்து ப த்ருவா திசாம் விஷ்ணுபத்ன்யகோரா அஸ்யேசானு ஸஹஸோ யா மனேதா ப

ப்ருஹுஸ்பதிர் மாதரிச்வோத வாயு: ஸந்துவானு வாதா அபி நோக்ருணந்து! விஷ்டம்போ திவோ தருண: ப்ருதிவ்யா அஸ்யேசான ஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ!!

ஸ்ரீ ரங்கநாயிகாஸமேத ஸ்ரீரங்கநாதஸ்வாமி ஸம்பாவளை ஸ்ரீ அலர்மேல்மங்கா ஸமேத ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவீரஸ் ஸ்வாமி ஸம்பாவளு

ழு பெருந்தேவித்தாயா**ர் ஸமே**த **ஸ்ரீவ**ரதராஜஸ்வாமி ஸம்பாவஞ

ு முஹாலக்ஷ்மி ஸமேத ஸ்ரீமந்நாராயண ஸ்வா**மி ஸம்**பாவ**ஞ**

2. கம்மாழ்வார் ஸம்பாவனு

சரணம் பவித்ரம் விததம் புராணம் ் யேந பூதஸ்தரதி துஷ்க்ருதானி ! தேன பெவித்ரேண சுத்தேன பூதா : அதி பாப்மானம் அராதும் தரேம !! லோகஸ்ய த்வாரம் அர்ச்சுமத் பவித்ரம் ஜ்யோதிஷ்மத் ப்ராஜமானம் மஹஸ்வத் அம்ருதஸ்ய தாரா பஹுதா தோஹமானம் சரணம் நோ லோகே ஸு திதாம் ததாது !! ப்ரபன்னஜன கூடஸ்தரான நம்மாழ்வார் அம்பாவனை!

भी भाष्यकार (ऐंपेहमानार्) संभावना

चरणं पित्रव विततं पुराणम् येन पूतस्तरित दुष्कृतानि । तेन पित्रवेण शुद्धेन पूताः अति पाप्मान अराति तरेम ॥ लोकस्य द्वारं अचिमत् पित्रवम् ज्योतिष्मद् भ्राजमानं महस्वत् । अमृतस्य धारा बहुधा दोहमानम् चरणं नो लोके सुधितां दधातु ॥

न कर्मणा न प्रजया धनेन त्यागेनैके अमृतत्वं आनशुः। परेण नाकं निहितं गुहायाम् विभ्राजते यद् यतयो विशन्ति ।। वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाः संन्यासयोगाद् यतयः शुद्धसत्त्वाः । ते बह्मलोके तु परान्तकाले परामृतात् परिमुच्यन्ति सर्वे ।। दहं विपाप्सं परवेश्मभूतं यत्पुण्डरोकं पुरमध्यसंस्थम् । तवापि दह्हं गगनं विशोकः तस्मिन् यदन्तः तदुपासितव्यम् ।। यद्वेदादौ स्वरः श्रोक्तो वेदान्ते च प्रतिष्ठितः । नस्य प्रकृतिलीनस्य वः परः स महेश्वरः ॥

3. எம்பெருமாஞர் (ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர்) ஸம்பாவன

சரணம் பவித்ரம் விததம் புராணம் யேந பூதஸ்தரதி துஷ்க்ருதானி ! தேன பவித்ரேண சுத்தேன பூதா : அதி பாப்மானம் அராதிம் தரேம !! லோகஸ்ய த்வாரம் அர்ச்சிமத் பவித்ரம் ஆ்யோதிஷ்மத் ப்ராஜமானம் மஹஸ்வத் ! அம்ருதஸ்ய தாரா பஹுதா தோஹமானம் சரணம் நோ லோகே ஸுதிதாம் ததாது !!

நகர்மணு நப்ரஜயா தனேனை
த்யாகேறைகே அமருதத்வமானச: (
பரேண நாகம நிஹிதம் குஹாயாம்
விப்ராஜதே யத் யதயோ விசந்தி ()
வேதாந்த விஜ்ஞான ஸுநிஸ்சிதார்த்தா:
ஸந்ந்யாஸ யோகாத் யதய: சுத்தஸத்வா:(
தே ப்ரஹ்மலோகே து பராந்தகாலே
பராம்ருதாத் பரிமுச்யந்தி ஸர்வே ()
தஹ்ரம் விபாப்மம் பரவேச்மபூதம்
யத் புண்டரீகம் புரமத்யஸம்ஸ்தம் (ஸக்குஸ்தம்)
தத்ராபி தஹ்ரம் ககனம் விசோகஸ்
தஸ்மின் யதந்தஸ் ததுபாஸிதவ்யம் ()
யத் வேதாதௌ ஸ்வர: ப்ரோக்தோ
வேதாந்தே சப்ரதிஷ்டித: ()

ய: பர: ஸ மேஹேச்வர: ய

दर्शन स्थापकरान श्री भाष्यकारर् सम्भावना 4. श्री वेदान्त देशिकर संभावना

5. श्री मणवाळ मामुनिहळ् संभावना

			पुराणम् *
•••	•••	•••	चरणं नो लोके सुधितां दधातु ।
न कर्मणा	न	प्रजया	धनेन
•••		***	तस्य प्रकृतिलीनस्य यः परः स महेश्वरः

श्रीमद्वेदमार्ग प्रतिष्ठापनाचार्य, परमहंस परिवाजकाचार्य सर्वतन्त्र स्वतंत्र उभयवेदान्ताचार्य, श्री भगवद्रामानुज सिद्धान्त निर्धारण, सार्वभौम सर्वज्ञ श्रीमणवाळ मामुनिहळ् संभावना ।

The concluding Verses (In both Sampradayas)

देशिक संप्रदायः

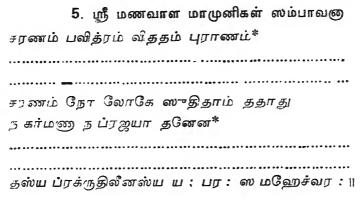
सर्वदेश दशाकालेषु अव्याहतपराक्रमा । रामानुजार्य दिव्याज्ञा वर्धतामभिवर्धताम ॥

^{*}See page No. 16

தர்சன ஸ்தாபகரான ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் ஸம்பாவஞ.

4. ஸ்ரீ வேதாந்ததேசிகன் ஸம்பாவன

சரணம் பவித்ரம் விததம் முதலாக சரணம் நோலோகே ஸுதிதாம் ததாது* வரை அனுஸந்தித்து, ஸ்ரீமத் வேதமார்க ப்ரதிஷ்டாபஞசார்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர உபய வேதாந்தாசார்ய, ஸ்ரீபகவத் ராமானுஜ ஸிந்தாந்த நிர்த்தாரண ஸார்வபௌம தூப்புல் ஸ்ரீ வேதாநததேசிகன் ஸம்பாவஞ.

ஞீமத் வேதமார்க ப்ரதிஷ்டாபஞசார்ய, பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர உபயவேதா நதாசார்ய, ஸ்ரீபகவத் ராமானுஜ ஸிந்தாந்த நிர்த்தாரண ஸார்வபௌம ஸர்வஜ்ஞ ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள் ஸம்பாவஞ.

6. முடிவுப் பாசுரங்கள் (இரு ஸம்பிரதாயத்திலும்) ஸ்ரீ தேசிகன் ஸம்பிரதாயம்

ஸர்வதேச தசாகாலேஷு அவ்யாஹத பராக்ரமா । ராமானுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞா வர்ததாமபிவர்ததாம் ॥

^{*17-}ம் பக்கம் பார்க்கவும்

रामानुजार्य दिव्याज्ञा प्रतिवासर मुज्ज्वला । दिगन्त व्यापिनी भूयात् सा हि लोकहितैषिणी ॥

श्रीमन् श्रीरङ्गश्रियमनुपद्रवां अनुदिनं संवर्धय । श्रीमन् श्रीरङ्गश्रियमनुपद्रवां अनुदिनं संवर्धय ।।

नमो रामानुजार्याय वेदान्तार्थं प्रदायिने । आत्रेय पद्मनाभार्यसुताय गुणशालिने ॥

रामानुजदयापात्रं ज्ञानवैराग्यभूषणम् । श्रीमद्वेङ्कटनाथार्यं वन्दे वेदान्तदेशिकम् ।।

वाळि यिरामानुशप्पिळळान् मादहवाल् वाळु मणि निगमान्त गुरु — वाळियवन् मारन् मरैयुमिरामानुजन् पाडियमुम्* तेरुम्पडि युरैक्कु शीर्।।

वश्वप्परशमयं माट्रवन्दोन् वाळिये§
मञ्ज्पुहळ् पूदूरान् मनमुहप्पोन् वाळिये।
कश्वत्तिरुमङ्गै युहक्कवन्दोन् वाळिये
कलियनुरै कुडिकोण्ड करुत्तुडैयोन् वाळिये।।

शेश्वोल् तिमळ् मरेहळ् तेळिन्दुरैप्पोन् वाळिये तिरुमलैमाल् तिरुमणियाय् शिरक्कवन्दोन् वाळिये । तञ्जप्परगतिये त्तन्दरुळ्वोन् वाळिये शेन्तिमळ्त् तूप्पुल् तिरुवेंकटवन् वाळिये ॥

^{*} पाडियम् = भाष्यम् § वाळिये must be read as '' Vazhiye''

ராமானு ஜார்ய **திவ்யாஜ்ஞா ப்ரதிவாஸ**ரமுஜ்ஜ்வலா **டி** திகந்தவ்யாபினீ பூ**யாத் ஸா ஹி லோ**கஹிதைஷிணீ ய

ஸ்ரீமந் ஸ்ரீரங்கச்ரியமனுபத்ரவாம் அனுதினம் ஸம்வர்தய ஸ்ரீமந் ஸ்ரீரங்கச்ரியமனுபத்ரவாம் அனுதினம் ஸம்வர்தய!!

நமோ ரா**மா**னுஜார்யாய வேதாந்தார்த்த ப்ரதாயினே ! ஆத்ரேய பத்மஞபார்ய ஸுதாய குணசாலினே !!

ராமானுஜ சயாபாத்ரம் ஜ்ஞான வைராக்யபூஷணம் । ஸ்ரீ**ம**த் வேங்கட நாதார்யம் வந்தே வேதாந்த தேசிகம் ॥

வாழி யிராமானுசப்பிள்ளான் மாதகவால், வாழு மணி நிகமாந்தகுரு—வாழியவன் மாறன் மறையுமிராமானுசன் பாடியமும்* தேறும்படி யுரைக்கும் சீர்.

வஞ்சப்பரசமயம் மாற்றவந்தோன் வாழியே மன்னுபுகழ் பூதூரான் மனமுகப்போன் வாழியே கஞ்சத்திருமங்கை யுகக்கவந்தோன் வாழியே கலியனுரைகுடி கொண்ட கருத்துடையோன் வாழியே

செஞ்சொல் தமிழ்மறைகள் தெளிந்துரைப்போன் வாழியே திருமஃமால் திருமணியாய்ச் சிறக்கவந்தோன் வாழியே தஞ்சப்பரக**தியை**த் தந்தரு**ள்வோன் வாழியே** செந்தமிழ்த்தூப்புல் **திருவே**ங்கடவன் வாழியே

^{*}பாடியம் — பாஷ்யம்

नानिलमुंतान् वाळ नान्मरैकळ् तां वाळ मा मगरिन् सारन् मरैवाळ—ज्ञानियहंळ शेन्निर्याणशीर् तूप्पुल् वेदान्त देशिकने इन्नुमोरु नूट्राण्डिरुम्।।

वाळियणि तूप्पुल्वरु निगमान्ताशिरियन् वाळियवन् पादारविन्दमलर्—वाळियवन् कोदिलात्ताण्मलरैक् कोण्डाडिक् कोण्डिरुक्कुम् तोदिला नल्लोर् तिरळ्।

मणवाळ मामुनिहळ् संप्रदायः

सर्वदेश दशकालेष्वव्याहत पराकमा । रामानुजार्य दिव्याज्ञा वर्धतामभिवर्धताम् ।।

रामानुजार्य दिव्याज्ञा प्रतिवासरमुज्ज्वला । दिगन्तव्यापिनी भूयात् सा हि लोकहितैषिणी ।।

श्रीमन् श्रीरङ्गश्रियमनुपद्रवामनुदिनं संवर्धय । श्रीमन् श्रीरङ्गश्रियमनुपद्रवामनुदिनं संवर्धय ।।

नमः श्रीशैलनाथाय कुन्तीनगर जन्मने । प्रसादलब्धपरम प्राप्यकैङ्कर्षशालिने ।

श्रीशैलेशदयापातं धीमक्तचादि गुणार्णवम् । यतीन्द्रप्रवणं वन्दे रम्यजामातरं मुनिन् ।।

वाळि तिरुवायमोळिप्पिळ्ळै मादहवाल् वाळुं मणवाळमामुनिवन्—वाळियवन् मारन् तिरुवाय् मोळिप्पोरुळे मानिलत्तोर् तेरुम्पडि युरैक्कुं शीर्।। நானிலமுந்தான் வா**ழ** நான்மறைகள் தாம்வாழ மாநகரின் மாறன் மறைவாழ-ஞானியர்கள் சென்னியணிசீர்த்தூப்புல் வேதாந்த தேசிகனே! இன்னுமொரு நூற்ருண்டிரும்.

வாழியணி தூப்புல்வரு நிகமாந்தாசிரியன் வாழியவன் பாதாரவிந்த மலர்—வாழியவன் கோதிலாத்தாண்மலரைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கும் தீதிலா நல்லோர் திரள்.

பணுவரள மாமுனிகள் ஸைப்ப்ரதாயம்

ஸர்**வதே**ச தசா காலேஷ்வவ்யாஹத பராக்ரமா । ராமானுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞா வர்ததாமபிவர்த்ததாம் ॥

ராமானுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞா ப்ரதிவாஸரமுஜ்ஜ்வலா ! திகந்தவ்யாபின் பூயாத் ஸா ஹி லோகஹிதைஷிணீ !!

ூர்மந் ஸ்ரீரங்கச்ரியமனுபத்ரவா மனுதினம் ஸம்வர்த்தய เ ஸ்ரீமந் ஸ்ரீரங்கச்ரியமனுபத்ரவா மனுதினம் ஸம்வர்த்தய !!

நம ; **ஸ்ரீசை**லநாதாய குந்தி**நகர** ஜன்மனே ட ப்ரஸாதலப்த பரம ப்ராப்ய கைங்காய சாலினே டி

நூல் சலேசதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி குணுர்ணவம் ! யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமா தரம் முனிம் !!

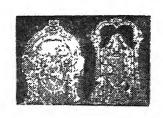
வாழி திருவாய்மொழிப பின்னே மாதகவால் வாழும் மணவாள மாமுனிகள்—வாழியவன் மாறன் திருவாய்மொழிப் பொருளே மாநிலத்தோர் தேறும்படி யுரைக்கும் சீர். शेय्य तामरं त्ताळिणं वाळिये
शेलं वाळि तिरुनाभि वाळिये
तुय्यमाबुं पुरिनूलुं वाळिये
सुन्दरत्तिरु त्तोळिणं वाळिये।
कैयुमेन्दिय मुक्कोलुं वाळिये
करुणं पोंगिय कण्णिणं वाळिये
पोय्यिलाद मणवाळ मामुनि
पुन्दिवाळ् पुहळ् वाळिवाळिये।।

अडियारकळ् वाळ अरङ्गनगर वाळ शठकोपन् तण्डमिळ् नूल्वाळ-कडल्शूळ्ट मञ्जुलहंवाळ, मणवाळमामुनिये इञ्जुमोरु नूट्राण्डिरुम् ।।

செய்யதாமரைத் தாளிணேவாழியே சேலே வாழி திருநாபி வாழியே துய்யமார்பும் புரிநூலும் வாழியே சுந்தரத் திருத்தோளிணே வாழியே கையுமேந்திய முக்கோலும் வாழியே கருணே பொங்கிய கண்ணிணேவாழியே பொய்யிலாத மணவாள மாழுனி புந்திவாழி புகழ்வாழி வாழியே.

அடியார்கள்வாழ அரங்கநகர்வாழ சடகோபன தண்டமிழ்நூல்வாழ-கடல் சூழ்நத மன்னுலகம் வாழ, மணவாள மாமுனியே! இன்னுமொரு நூற்றுண்டிரும்.

प्रवन्धसारम्, नाळ् पाट्टु, वाळित्तिरुनामम्

1. पोय्है आळ्वार (अय्पिस तिरुवोणम्)

अरुळ्मिहुन्द दोरुविडवाय्क् किन्वदिन्निल् ऐप्पशिमाद तिरुवोण त्तुनाळिल् पोरुळ्मिहुन्द मरैविलङ्ग्स्प् पुवियोरुय्यप् पोय्हैतिनल् वन्दुदित्त पुनिदा; मुन्नाळ् इरुळदिनल् तण् कोविलिडै किळिन्चेन्रु इरुवरुवन निकंवुमालिडै नेरुक्कर् तिरुविळक्कामेनुं वैयन्दहळिनूरुम् शेळुम्पोरुळा देनक्कर्ळ्शेय् तिरुन्द नीये।।

शेय्यतुलाबोणित्तल् जगत्तुदित्तान् वाळिये तिरुक्किच्चमानगरं शेळिक्क वन्दोन् वाळिये वैयन्तहळि नूरु बहुत्तुरेत्तःन् वाळिये वनजमलरक् करुवदिनल् वन्दमैन्दान् वाळिये वेय्यकिदरोन् तन्नै विळिक्किट्टान् वाळिये वेकडवर् तिरुमलैयं विरुंबुमवन् वाळिये पोय्हेमुनि वडिवळहुं पोर्यदमुं व ळिये पोय्मुडियुं तिरुमुहमुं भूतलीत्तल् वाळिये ।।

2. भूतत्ताळ्वार (अय्पिस अविट्टम्)

कडन्मल्लैक् कावलने भूतवेन्दे
काशिनि मेलैप्पशियिलविट्टनाळ् वन्दु
इडर कडियुं तण् कोव'लडे कळिच्चेन्र इणीयस्ला मूदरुमा यिशैन्दे निर्क

பிரபந்தசாரம், நாள்பாட்டு, வாழித்திருநாமம்

1. பொய்கை ஆழ்வார் (ஐப்பசி திருவோணம்)

அருள்மிகுந்த தொருவடிவாய்க் கச்சிதன்னில் ஐப்பசிமா தத்திருவோணத்துநாளில் பொருள் மிகுந்த மறைவிளங்கப் புவியோருய்யப் பொய்கைதன்னில் வநதுதித்த புனிதா! முன்னுள் இருளதனில் தண்கோவலிடை கழிச்சென்று இருவருடன் நிற்கவுமா விடைநெருக்கத் திருவினக்காமெனும் வையந்தகளி நூறும் செழும்பொருளா வெனக்கருள் செய்திருந்தநீயே.

செய்யதுலா வோணத்தில் செகத்துதித்தான் வாழியே திருக்கச்சி மாநகரம் செழிக்கவந்தோன் வாழியே வையந்தகளி நூறும் வகுத்துரைத்தான் வாழியே வன சமலர்க்கருவதனில் வந்தமைநதான் வாழியே வெயயகதிரோன் தன்னே விளக்கிட்டான் வாழியே வேங்கடவர் திருமலேயை விருமபுமவன் வாழியே பொய்கைமுனி வடிவழகும் பொற்பதமும் வாழியே போன்முடியும் திருமகமும் பூதலத்தில் வாழியே

2. பூதத்தாழ்வார் (ஐப்பசி அவிட்டம்)

கடன்மலலேக் காவலனே பூத வேந்தே காசினிமேலேப்பசியில வீட்டநாள் வந்து இடர்கடியுந் தண்கோவலிடை கழிச்சென்று இஹியில்லா மூவருமா யிசைநதே நிற்க नडुविलिव रोस्वस्मोन्रिया वण्णम्
नळ्ळिरुळिल् माल् नेस्कक नन्दाज्ञानच्—
चुडरिवळ क्केट्रिय, अन्बेतहळि यान
तोडै नूस्मेनक्करुशेय् तुलङ्ग नीये।।

अन्वेतहळि नूरुमरुळिनान् वाळिये
अयुष्पशिय लिविट्टित लवतिरत्तान् वाळिये
नन्पुहळ्शेर कुरुक्फित्ति नाण्मलरोन वाळिये
नल्ल तिरुक्कडन् मल्लै नाथनार् वाळिये
इन्बुरुहुशिन्दे तिरियिट्ट पिरान् वाळिये
अळिल्ज्ञानच् चुडर् विळक्कै येट्रिनान् वाळिये
पोन्पुरैयुम् तिरुवरङ्गर् पुहळुरैष्पोन वाळिये
भूतत्तार् ताळिणै इप्यूतलित्त् वाळिये।।

3. पेयाळ्वार् (अय्प्पिस शतयम्)

मामयिलैप् पदियदिनल् तुला मादित्तल् वहश्वतयत् तवदिरत्तुक् कोवल्रिल् तूमुनिवरिरुवरुडन् तुलङ्गिनिन्रु तुन्निय पेरिरुळ् नोङ्गच्चोतितोन्रच् शेममुडन् तिरुमालैक् काणप्पुक्कुत् तिरुक्कण्डेनेनवुरैत्त देवे—उन्रन् मामस्वुत्तमिळ् मालै नूरुपाट्टुम् पळवडियेनुक्करुळ्शेय् परमनीये ।।

निरुक्कण्डेनेनन्हम् चेप्पिनान् वाळिये शिरन्दवैप्पशियिर्शतयं जनित्तवळ्ळल् वाळिये मरुक्कमळुम् मियलै नगर् वाळवन्दोन् वाळिये मलक्किरिय नेय्दल्तिनल् वन्दुदित्तान् वाळिये நடுவிலில ரொருவரு மொன்றறியா வண்ணம் நள்ளிருளில் மால் நெருக்க நந்தா ஞானச்-சுடர்விளக்கேற்றிய, அன்பேதகளியான தொடை நூறு மெனக்கருள்செய் துலங்கநீயே.

அன்பேதகளி நூறுமருளிஞன் வாழியே ஐப்பசியி வவிட்டத்தில் அவதரித்தான் வாழியே நன்புகழ்சேர் குருக்கத்தி நாண்மலரோன வாழியே நல்லதிருக்கடன் மல்லே நாதஞர் வாழியே இன்புருகு சிந்தைதிரி யிட்டபிரான் வாழியே எழில்ஞான சுடர்விளக்கை யேற்றிஞன் வாழியே போன்புரையும் திருவரங்கர் புகழுரைப்போன் வாழியே பூதத்தார் தாளிணே இப்பூதலத்தில் வாழியே.

3. பேயாழ்வார் - (ஐப்பசி சதயம்)

மாமயிலேப் பதியதனில் துலாமாதத்தில் வருஞ்சதயத் தவரித்துக் கோவலூரில் தூமுனிவரிருவருடன் துலங்க நின்று துன்னிய பேரிருள் நீங்கச் சோதிதோன்றச சேமமுடன் திருமாலேக் காணப்புக்குத் திருக்கண்டே னெனவுரைத்ததேவே!; உன்றன் மாமருவுத்தமிழ்மாலே நூறு பாட்டும பழவடியேனுக்கருள் செய் பரமநீயே.

திருக்கண்டே னெனநூறுஞ் செப்பிஞன் வாழியே சிறந்தவைப்பசி யிற்சதயம் செனித்தவள்ளல் வாழியே மருக்கமழும் மயிலேநகர் வாழவந்தோன் வாழியே மலர்க்கரிய நெய்தல் தனில் வந்துதித்தான் வாழியே नेरुक् किडवे यिडेकळिथिल् निन्र शेल्वन् वाळिये नेमिशङ्गन् विडवळहै नेञ्जिल् वैप्पोन् वाळिये पेरुक् कमुडन् तिरुवळिशेष्परान् तोळुवोन् वाळिये पेयाळ्वार ताळिणैथिय् पेरुनिलितिल् वाळिये ॥

4. तिरुमळिशै आळ्वार् (तै - मघम्)

तै मघत्तिल् वहमिळिशैर् परने! मट्टैव् चमयङ्गळ्पल तेरिन्दु, मायोनल्लाल् दैर्वम् मिट्टिल्लै येन बुहैत्त वेदच् शेळुंपोहळ् नान्मुखन् तोण्णूट्राह पाट्टुम् मेप् मिहुन्द तिहच्छन्द विहत्तप्पाडल् विळङ्गिय नू'ट्रहपदुन्तप्पामळ् मेय्ये वैयहत्तु मरवामलु रेत्तुवाळुम् वहैयडियेनुक् कहळ्शैय् नीये।

अन्बुडनन्दादि तोण्ण्ट्राहरैतान् वाळिये

अळहाइं तिहमिळिग्नै यमैन्द शेल्वन् वाळिये
इन्बिमहुतैयिल् मधत्तिङ्गुदित्तान् वाळिये

योळच्छन्द विहतं नूट्रिहपदीन्दान् वाळिये
मुन्बुहत्तिल् वन्दुदित्त मुनिवनार् वाळिये

मुळुप्पेहिकक् पोन्नियेदिर् मिदन्दशोल्लोन् वाळिये
नत्युवियित् नालायिरत्तेळुनूट्रान् वाळिये
नञ्ज्ञ् भक्तिसार्रान्ह नर्पदङ्गळ् वाळिये ।।

नम्माळ्वार् (वैकाशि - विशाखम्)

मुन्नुरैत्त तिरुविरुत्तं नूरुपाट्टुम् मुरेयिन् वरुमाशिरिय मेळु पाट्टुम् தெருக்கிடவே யிடைகழியில் நின்ற செல்வன் வாழியே தெமிசங்கன் வடிவழகை நெஞ்சில்வைப்போன் வாழியே பெருக்கமுடன் திருமழிசைப்பிரான் தொழுவோன் வாழியே பேயாழ்வார் தாளிணேயிப பெருநிலத்தில் வாழியே.

திருமழிசை ஆழ்வார் (தை-மகம்)

தை மகத்தில் வருமழிசைப்பரனே! மற்றைச் சமயங்கள் பலதெரிந்து, மாயோனல்லால் தேய்வம் மற்றில்ஃபையன வுரைத்த வேதச் செழும்பொருள் நான்முகன் தொண்ணூற்ருறு பாட்டும் மெய்மிகுந்த திருச்சந்த விருத்தப்பாடல் விளங்கிய நூற்றிருபதுந் தடபாமல் மெய்யே வைகை யடியேனுக்கருள் செய் மகிழ்ந்து தீயே.

அன்புடனந்தாதி தொண்ணூற்ருறுலரத்தான் வாழியே அழகாருந் திருமழிசை யமைந்த செல்வன் வாழியே இன்பமிகுதையில் மகத்திங்குதித்தான் வாழியே எழிற்சந்த விருத்தம் நூற்றிருபதீந்தான் வாழியே முன்புகத்தில் வந்துதித்த முனிவஞர் வாழியே முழபபெருக்கில் பொன்னியெதிர் மிதந்தசொல்லோன் வாழியே நங்கள் பக்திஸாரனிரு நறபதங்கள் வாழியே.

5. நம்மாழ்வார் (வைகாசி-விசாகமு)

ுன்னுரைத்த திருவிருத்தம் நூறுபாட்டும் முறையின் வருமாசிரிய மேழுபாட்டும் मन्नियनपींरुळ् पेरिय तिरुवन्दादि मरवादपडि थेण्पत्तेळु पाट्टुम्

पिन्नुरैत्तदोर् तिरुवाय् मोळि येप्पोदुम् पिळैयर वायिरत्तोरुनूद्रि रण्डुपाट्टुम् इन्निलित्तल् वैकाशि विशाखन्तन्निल् येळिर्कुरुहै वरुमारा विरङ्गु नीये।।

आन तिरुविरुत्त नूरुमरुळिनान् वाळिये
आशिरिय मेळुपाट् टळित्त पिरान् वाळिये
ईनमर वन्दादि येण्पते ळीन्दान् वाळिये
इलहु तिरुवाय् मोळि यायिरत्तोरु नूट्रिरण्डुरैत्तान् वाळिये
वानणियुम् माडक् कुरुहै मन्नन् वाळिये
वैकाशि विशाखित्तल् वन्दुदित्तान् वाळिये
शेनैयर्कोन् वन्दवतारम् शेयद वळ्ळल् वाळिये
तिरुक् कुरुहैच् शठकोपन् तिरुविडहळ् वाळिये ।।

6. मधुरकवियाळ्वार् (चिक्तिरै - चित्तिरै)

तेरिय मा ज्ञानमुडन् तिहक्कोळूरिल्
चित्तरैयिल् चित्तरैनाळ् वन्दु तोन्रि
आरिय नल्लन्बुडने कुरुहूर्नम्बक्कु
अनवरत मन्तरङ्ग विडमै शेय्दु
मारनै यल्लालेन्ह मरन्दुं देवुमट्टियेनेनु मधुरकविये नी मुन्
कूरिय कण्णिनुण् शिह्ताम्बदिनल् पाट्टुक्
कुलवु पिंदनोन्ह मेनक् कुदवु नीये।।

चित्तिरैयिल् चित्तिरै नाळ् शिरक्क वन्दोन् वाळिये तिम्क् कोळूरवतरित्त शेल्वनार् वाळिये

- மன்னிய நற்பொருட் பெரிய திருவந்தாதி மறவாதபடி <mark>யெண்பத்தேழு பாட்டு</mark>ம்
- பின்னுரைத்ததோர் திருவாய்மொழி யெப்போது ் பிழையற வாயிரத்தொரு நூற்றிரண்டு பாட்டும் இன்னிலத்தில் வைகாசி விசாகந்தன்னில் எழிற்குருகை வருமாரு விரங்கு நீயே.
- ஆனதிருவிருத்தம் நூறுமருளிஞன் வாழியே ஆசிரியமேழுபோட் டளித்த பிரான் வாழியே ுனமறவந்தாதி யெண்பத்தே ழீந்தான் வாழியே இலகுதிரு வாயமொழி யாயிரத்தொரு நூற்றிரண் டுரைத்தான் வாழியே
- வானணியும் மாமாடக்குருகை மன்னன் வாழியே வைகாசி விசாகத்தில் வந்**து**தித்தான் வாழியே சேணேயர் கோனவதாரம் செய்தவள்ளல் வாழியே திருக்குருகைச் சடகோபன் திருவடிகள் வாழியே.
 - 6. மதுரகவியாழ்வார்—(சித்திரை சித்**திரை**)
- தேறிய மாஞானமுடன் திருக்கோளூரில் சித்திரையில் சித்திரைநாள் வநதுதோன்றி ஆறிய நல்லன்புடனே குருகூர் நம்பிக்கு அனவரத மந்தரங்க வடிமைசெய்து மாறனே யல்லாலென்று மறந்தும் தேவு-மற்றறியே னெனுமதுர கவியே, நீமுன் கூறிய கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பதனிற் பாட்டுக்-குலவு பதினென்று மெனக்குதவு நீயே.
- சித்திரையில் சித்திரை நாள் சிறக்க வந்தோன் வாழியே திருக்கோளூ ரவதரித்த செல்வஞர் வாழியே

उत्तरगङ्गातीरत् तुयर्तवत्तोन् वाळिये
ओळि किंदरोन् तेर्कुदिक्कु उहन्दुवन्दोन् वाळिये
पत्तियोरु पिदनोन्दं पाडिनान् वाळिये
पराङ्कुशने परनेन्दु पिट्टनान् वाळिये
मित्तिममां पदप् पोरुळै वाळ्वित्तान् वाळिये
मधुरकिव तिरुविडहळ् वाळिवाळि वाळिये।।

7. कुलशेखराळ्वार् (माशि - पुनर्पूशम्)

पोन्पुरैयुं वेर्कुलशेखरने माशिप्
पुनर्पूशत् तेळिल् विञ्जिक्कळत्तुत्तोन्रि
अन्बुडने नम्पेरुमाळ् शेंबोर्कोयिल्
अनैत्तुलहिन् पेरुवाळ्वुं, अडियार् तङ्गळ्
इन्बिमहु पेरुङ्गुळुवुं काण मण्मेल्
इरुळिरिय वेन्रेडुत्त विशेयिशोन्न
नन् पोरुळ्शेर् तिरुमोळि नूट्रैन्दु पाट्टुम्
नन्राह वेनक् करुळ्शेय् निहह नीये !!

अञ्जन मालैप् पिरिव यादिरत्तोन् वाळिये
अणियरङ्गर् मणसूणे यडैन्दुय्न्दोन् वाळिये
विञ्च नहरन्दिन् वाळवन्दोन् वाळिये
माशितिन् पुनर्पूशं वन्दुदित्तोन् वाळिये
अञ्जलेनक् कुडं पांबिलङ्गं यिट्टान् वाळिये
अनवरतिमरामकथे यरुळुमवन् वाळिये
शोञ्चोल् मोळि नूट्रैञ्जुं शोष्पनान् वाळिये
शेरलर्कोन् शोङ्कमलत् तिरुविहरू वाळिये ।।

உத்தர கங்காதீரத் துயர் தவத்தோன் வாழியே ஒளிகதிரோன் தெற்குதிக்க உகந்து வந்தோன்வாழியே பத்தியொரு பதிஞின்றும் பாடிஞன் வாழியே பராங்குசனே பரனென்று பற்றிஞன் வாழியே மத்திமமாம் பதப்பொருளே வாழ்வித்தான் வாழியே மதுரகவி திருவடிகள், வாழிவாழி வாழியே.

7. குலசேகராழ்வார் (மாசி - புனர்பூசம்)

போன்புரையும் வேற்குலசேகரனே மாசிப்-புனர்பூசத் தெழில் வஞ்சிக்களத்துத் தோன்றி அன்புடனே நம்பெருமாள் செம்பொற்கோயில் அணத்துலகின் பெருவாழ்வும், அடியார் தங்கள்-இன்பமிகு பெருங்குழுவுங் காண மண்மேல் இருளிரிய வென்றெடுத்த விசையிற் சொன்ன நன்பொருள் சேர்திருமொழி நூற்றைந்து பாட்டும் நன்ருக வெனக்கருள் செய் நல்கி நீயே.

அஞ்சன மாஃப்பிறவி யாதரித்தோன் வாழியே அணியரங்கா மணத்தூண் அடைந்துய்ந்தோன் வாழியே வஞ்சி நகரந்தன்னில் வாழவந்தோன் வாழியே மாசிதனில் புனர்பூசம் வந்துதித்தோன் வாழியே அஞ்சலெனக் குடம்பாம்பி லங்கையிட்டான் வாழியே அனவரத மிராமகதை அருளுமவன் வாழியே செஞ்சொல் மொழிநூற்றைஞ்சும் செப்பினுன் வாழியே சேரலர்கோன் செங்கமலத் திருவடிகள் வாழியே.

पेरियाळ्वार् (आनि - स्वाति)

पेर्राणन्य विल्लिपुत्त्रानि तन्निल्
पेरुञ्जोतितनिल् तोन्हं पेरुमाने,—मुन्
शीरणिन्व पाण्डियन्तन् नेञ्जुतन्निल्
तियक्करमाल् परत्तुवत्तै तिरमाच्चेप्पि वारणमेल् मदुरै वलंवरवे,—वानिल् माल् गरुड वाहननाय्त्तोन्र वाळ्तुम् एरणि पल्लाण्डु मुदर्पाद्टु नान्टु एळुपत्तोन्रिरण्डु मेनक्कुदवु नीये ।।

नल्ल तिरुप्पल्लाण्डु नान् मून्रोन् वाळिये
नान् द्रुप् पत्तोन्हं नमक्कुरैत्तोन् वाळिये
शोल्लिरिय आनितिनिर्शोदि दन्दान् वाळिये
तोडै शूडिक् कोडुत्तवळ् तं तोळुं तमप्पन् वाळिये
शेल्व नंबि तन्नैप्पोल शिरप्पुट्रान् वाळिये
शेन्रु किळियरुत्तु माल् देय्यमेन्रान् वाळिये
विल्लि पुत्तूर् नगरत्ते विळङ्गः वैत्तान् वाळिये
वेदियर् कोन् भट्टर् पिरान् में दिनियिल् वाळिये

9. आण्डाळ् (आडि - पूरम्)

वेयर् पुहळ् विल्लिपुत्त्रराडिष् पूरम्
मेन्मेलुं मिह विळङ्ग विट्टुचित्तत्
तूय तिरुमहळाय् वन्दु अरङ्गनार्क्कुत्
तुळाय् मालै मुडिशूडिक् कोड्तमादे
नेयमुडन् तिरुप्पावैष् पाट्टारैन्दुम्
नीयुरैत्त तैयोरु तिङ्गट् पामालै

8. பெரியாழ்வார் (ஆனி - சுவாதி)

பேரணிந்த வில்லி புத்தூரானி தன்னில் பெருஞ்சோதி தனில்தோன்றும் பெருமானே, முன் சேணிந்த பாண்டியன்தன் நெஞ்சுதன்னில் தியக்கறமால் பரத்துவத்தைத் திறமாச் செப்பி வாரணமேல் மதுரைவலம் வரவே, வானில்-மால்கருட வாகனைய்த் தோன்ற வாழ்த்தும் ஏரணி பல்லாண்டு முதற்பாட்டு நானூற்று எழுபத் தொன்றிரண்டு மெனக்குதவு நீயே.

நல்ல திருப்பல்லாண்டு நான்மூன் ரூன் வாழியே நானூற்றுப் பத்தொன்றும் நமக்குரைத்தான் வாழியே சொலலரிய ஆனிதனிற்சோதி வந்தான் வாழியே தொடை சூடிக் கொடுத்தவள்தம் தொழும் தமப்பன் வாழியே

செல்வநம்பி தன்*ஃ*பைபோலச் சிறப்புற்றுன் வாழியே சென்று கிழியறுத்**து மால்தெய்**வ மெ**ன்றுன்** வாழியே வில்லிபுத்தூர் நகரத்தை விளங்கவைத்தான் வாழியே வேதியர்கோன் பட்டர்பிரான் மேதினியில் வாழியே

9. ஆண்டாள் (ஆடி - பூரம்)

வேயர்புகழ் வில்லிபுத்தூராடிப் பூரம் மேன்மேலும் மிகவிளங்க விட்டுசித்தன் தூயதிருமகளாய் வந்து அரங்களூர்க்குத் துழாய் மாலே முடிசூடிக்கொடுத்த மாதே நேயமுடன் திருப்பாவைப் பாட்டாறைந்தும் நீயுரைத்த தைபொரு திங்கட்பாமாலே आयपुरुळ् नूष्डन् नार्पतु मून्हम् अन्युडने यडियेनुक् कच्ळ्गेय् नीये ।ः

तिरुवाडिप् पूरित्तल् जगक्तुदित्ताळ् वाळिये
तिरुप्यावै मुप्पदुं शोप्पनाळ् वाळिये
पेरियाळ्वार् पेट्रंडुत्त पेण्पिळ्ळै वाळिये
पेरंयूदूर् मामुनिक्कुप् पिन्नानाळ् वाळिये
ओरुतूट्र नार्पत् मून्सरेताळ् वाळिये
उयररङ्गकें किण्ण युह्न्दळिनाळ् वाळिये
मरुवारं तिरुनिल्ल वळनाडि वाळिये
वण्पुदुवै नहकोंदै मलपंदङ्गळ् वाळिये।।

10. तोण्डरडिप्पोडि आळ्वार् (मार्गळि - केट्टै)

मञ्जमिद्ध् तिरुमण्डंगुडि तान्वाळ मार्गाळ मादक् केट्टै नाळिल् वन्दु तुञ्जुपुहळ्त् तोण्डरिडप् पोडिये, नी मुन् तुळाय् मालैप् पिणयिडिमे शेय्दु नाळुम् तेञ्चरग मणवाळकंन्बु मिक्कुच् चेप्पिय निट्रहमालै नार्पत्तैन्दुम् पिक्रय निट्रहप्पळ्ळि येळुच्छि पत्तुम् पळवडियेनुक् करुळ् शेय् परिन्दु नीये ।।

मंडङ्गुडियदिनल् वाळवन्दोन् वाळिये
मार्हळियिल् केट्टैनाळ् वन्दुदित्तान् वाळिये
तेण्डिरं शूळरङ्गरेये देय्वमेन्रान् वाळिये
तिरुनाले ओन्बदञ्जं शेप्पिनान् वाळिये
पण्डुतिरुप्यळ्ळि येळुच्चिय् पत्तुरैत्तान् वाळिये
पावैयर्हळ् कलवितन्नैप् पळित्त शेल्वन् वाळिये
तोण्डरिडप्पोडियाळ्वार् तुणैय् पदङ्गळ् वाळिये ।।

- ஆயபுகழ் நூறு**டன்** நாற்பத்**து மூன்**றும் அன்புடனே யடியேனுக்கருள் செய்நீயே.
- திருவாடிப் பூரத்தில் செகத்துதித்தாள் வாழியே திருப்பாவை முப்பதும் செபபிஞள் வாழியே
- பெரியாழ்வார் பெற்றெடுத்த பெண்பிள்ளே வாழியே பெரும்பூதூர மாமுனிக்குப் பின்னுள் வாழியே
- ஒருநூற்று நாற்பத்து மூன்றுரைத்**தாள் வா**ழியே உயரரங்கர்க்கே கண்ணி யுகந்தளித்தாள் வாழியே
- மருவாருந்திரு மலலி வளநாடி வாழியே வண்புதுவை நசர்க்கோதை மலர்ப்பதங்கள் வாழியே.
- 10. தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார் (மார்கழி கேட்எட)
- ுன்னுமதின் திருமண்டங்குடி தான்வாழ மார்சுழியாதக் கேட்டைநாளில் வந்து
- ுன்றுபுகழ்த் தொண்டாடிப் <mark>பொடியே, நீமுன்</mark> துழாய்மாஃப் பணி**யடிமை** செய்து நா**ளு**ம்
- தென்னரங்க மணவாளற் க**ன்புமி**க்குச்

செப்பிய நற்றிரு**மாலே** நா**ற்பத்தை**ந்**து**ம்

- பன்னிய நற்றிருப்பள்ளி யெழுச்சி பத்தும் பழவடியேனுக் கருள்செய் பரிந்து நீயே.
- மண்டங்குடி யதனில் வாழவந்தோன் வாழியே மார்கழியிற் கேட்டைநாள் வந்துதித்தான் வாழியே தெண்டிரை சூழரங்கரையே தெய்வமென்றுன் வாழியே திருமாலே யொன்பதஞ்சும் செப்பினுன் வாழியே
- பண்டுதிரு**ப் பள்**ளி ெழுச்சி**ப் பத்துரைத்தான்** வாழியே பாவைய**ர்கள்** சவ**விதன்னேப் பழித்தசெவலன்**
- வாழியே தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் துணேபபதங்கள் வாழியே.

11. तिरुप्पाणाळ्वार् (कार्त्तिकै - रोहिणी)

उतहारय मिलपुहळ्क्कार्तिकै मादित्तल् उरोहिणि नाळुरन्दै वळंपितियिल् तोन्रि तलमळंद तेन्नरङ्गर् पाल् उलोक-सारङ्गः मामुनि तोळ् तिनले वन्दु पलमरैयिन् पोठळाल् पाण् पेठमाळे नी पादादि केशमदाय्प् पाडित्तन्द शोल् अमलनादिपिरान् पत्तुप्पाट्टुम् शोरामलेनक् कठळ्शेय् तुलङ्गः नीये ।।

उंबर् तोळुं मेय्ज्ञानत्तुरैयूरान् वाळिये

उरोहिणिनाळ् कार्तिकैयिलुदित्त वळळळ् वाळिये
वंबिवळ् तार् मुनितोळिल् वन्दिपरान् वाळिये

मलर्कण्णै वेरोन्रिल् वैयादान् वाळिये
अंबुवियिल् मदिळरङ्गर् अहंपुहुन्दान् वाळिये

अमलनादिपिरान् पत्तुमरुळिनान् वाळिये

शोंबोन् मुडियळवं सेविप्पोन् वाळिये

तिरुप्पाणन् पोर्पदङ्गळ् जगतलित्त् वाळिये ।।

12. तिरुमङ्गै याळ्वार् (कासिकै - कासिकै)

अरिव तहं पेरिय तिहमोळि तप्पामल् आयिरत्तोङेण्पत्तु नालु पाटुम् कुरियदोह दाण्डकं नालैन्दु आरैन्दुम् कुला नेडुन्दाण्डकं नालैन्दु आरैन्दुम् शिरिय मडपीट्टु मुप्पत्तेट्टिरण्डुम् शीर् पेरिय मडल् तिनल् पाट्टेळ्पत्तेट्टुम्

- 11. திருப்பாணுழ்வார் *(கார்* த்திகை *ரோகிணி)*
- உலகரிய மலிபுகழ்க் கார்த்திகை மாதத்தில் உரோகிணி நாளுறந்தை வளம்பதியில் தோன்றி தலமளந்த தென்னரங்கர் பால் உலோக-
- தலமளந்த அதன்னைரங்கா **பால் உ**லோக-சாரங்க மாமுனிதோள் தனிலேவேந்து
- பலமறையின பொருளால் பாண்மெருமாளே நீ பாதாதி கேசமதாய்ப் பாடித்தந்த
- சொல அமலனுதி பிரான்பத்துப் பாட்டும் சோரா மலெனக் கருள்செய் துலங்கநீயே.
- உம்பர் தொழும் மெய்ஞானத் துறையூரான் வா**ழியே** உரோகிணிநாள் கார்த்திகை யிலுதித்தவ**ள்ளல்** வா<u>ழி</u>யே
- வம்பவிழ்தார் முனிதோளில் வந்தபிரான் வாழியே மலர்க்கண்ணே வே*ளுன்* றில் வையாதான் வாழியே
- அம்புவியில் மதிளரங்கர் அகம்புகுந்தான் வாழியே அமலனுதிபிரான் பத்து மருளினுன் வாழியே ு சம்பொன் முடியளவும் சேவிப்போன் வாழியே திருப்பாணன்பொற்பதங்கள் செகதலத்தில் வாழியே.
 - 12. திருமங்கையாழ்வார் (*கார்* த்திகை-கார் த்திகை)
- அறிவுதரும் பெரியதிருமொழி தப்பாமல் ஆயிரத்தோ டெண்பத்து நாலுபாட்டும்
- துறியதொருதாணடகம் நா**ஃ**ந்**து ஆறை**ந்தும குலா நெடுந்தாண்டகமெழு கூற்றிருக்கை**யொன்றும்**
- சிறிய மடற்பாட்டு முப்பத்தெட்டிரண்டும் சீர்பெரிய மடல்தனில் பாட்டெழுபத்தெட்டும்

इरैवने कार्तिकैयिल् कार्तिकै नाळ् अळिर्कुरैयल् वरु कलिया विरङ्गु नीत्रे ।।

कलन्द तिरुक् कार्तिकैयिल् कार्तिकै वन्दोन् वाळि रे काशिनियि लोण्कुरैयलूर् कावलोन् वाळिये

नलिन्दिहळायिरत्तेण्पत्तु नालुरैत्तान् वाळिये नालैन्दु माहैन्दुं नमक्कुरैत्तान् वाळिये

इलङ्गेळु क्टिरुक्कं इरुमडलीन्दान् वा'ळये इम्मून्रिल् इरुन्ट्रिरुपत्तेळीन्दान् वाळि रे

वलन्तिहळुं कुमुदवल्लि मणवाळन् वाळिये बाटकलियन् परकालन् मङ्गैयर्कोन् वाळिये ।।

13. श्री भाष्यकारर् (रामानुजर्) (चित्तरं - तिख्वादिरं)

देशमेला मुहन्दिडवे पेरुंपूद्दरिल् चित्तरैयि लादिरै नाळ् वन्दु तोन्रि काशिनिमेल् वादियरै वेन्रु, अरङ्गर् गतियाह वाळ्न्दरुळु मेतिराजा, मुन् भूसुरर् कोन् तिरुवरङ्गत्तमुदनार्, उन् पोन्नडिमे लन्तादियाहप् पोट्रिप् पेशिय, नर्कलित्तुरै नूट्रेट्टुप् पाट्टुम् पिळेयरवे येनक्करुळ् शेय् पेणि नीये ।।

अत्तिगिरि यरुळाळरिड पणिन्दोन् वाळिये
अरुट्कच्चि निम्बयुरै यारु पेट्रोन् वाळिये
भिक्तियुडन् भाषियत्तै पहिन्दिट्टान् वाळिये
पदिन्मर् कलैयुट् पोरुळै परिन्दु कट्रान् वाळिये
युत्तमिहळ् मारनिड तोळुदुय्न्दोन् वाळिये
तोल्पेरिय निम्बशरण् तोन्रिनान् वाळिये
चित्तिरैयिलादिरं नाळ् शिरक्क वन्दोन् वाळिये
शोर् पेरुम्पूदूर् मुनिवन् तिरुविडहळ् वाळिये ।।

- இ**றைவனே கா**ர்த்திகையிற் கார்த்திகை நாள் எழிற்குரையல் வருகலியா விரங்குநீயே.
- கலந்த திருக்கார்த்திகையில் கார்த்திகைவந்தோ<mark>ன்வாழியே</mark> காசினியிலொண் குறையலூர்க் காவலோ<mark>ன் வாழியே</mark>
- நலந்திகழாயிரத்தெண்பத்து நாலுரைத்தா**ன் வாழியே** நாலேந்து மாறைந்தும் நமக்குறைத்தான் **வாழியே**
- இலங்கெழு கூற்றிருக்கை யிருமடலீந்தான் வா**ழியே** இம்மூன்றில இருநூற்றிருபத்தேழீந்தான் வா**ழியே** வலந்திகழும் குமுதவல்லி மணவாளன் வாழியே வாட்கலியன் பரகாலன் மங்கையர் கோன்வாழி**யே**.
- 13. ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர்-ராமானுஜர் *(சித்திரை-திருவாதிரை)*
- தேசமெலா முகந்திடவே பெரும்பூதூரில் சித்திரையி லாதிரைநாள் வந்துதோன்றிக்
- காசினிமேல் வாதியரை வென்று அரங்கர் கதியாக வாழ்ந்தருளுமெதிராசா, முன்
- பூசுர**ர்** கோன் திருவரங்கத்தமுதஞர், உன் பொ**ன்ன**டிமே லநதாதியாகப் போற்றி**ப்**
- பேசிய, நற்கலித்துறை நூற்றெட்டுப் பாட்டும் பிழையறவே யெனக்கருள்செய் பேணிநீயே.
- அத்திகிரி யருளாள ரடிபணிந்தோன் வாழியே அருட்கச்சி நம்பியுரை யாறு பெற்ரேன் வாழியே
- பக்தியுடன் பாடியத்தை பகர்ந்திட்டான் வாழியே பதின்மர் க‰யுட் பொரு⁄ன பரிந்து கற்ருன் வாழியே
- சுத்த மகிழ் மாறனடி தொழுதுய்ந்தோன் வாழியே தொல்பெரிய நம்பிசரண் தோன்றினை வாழியே
- இத்திரையி லாதிரைநாள் சிறக்கவந்தோன் வாழியே சீர்பெரும் பூதூர்முனிவன் திருவடிகள் வாழியே.

14. वेदान्त देशिकर (पुरश्टाशि - तिहवोणम्)

वाताशनवरर् इवरेनवहमा पाडियम् वकैनेहनाल् वकुळाभरणप् पेहमाळ् तिमिळिन् वाशियरिन्दिडु नाळ् भेदाभेदम् बिरममेनावहै बिरमम् तेळिवुह नाळ् पेच्चोन्हक्कुच् शतदूडाणये पेशिय देशिकनाळ् तीदाहिय पल मायक्कलियेच् शिक्केन वेन्रिडुनाळ् तिक्केट्रुम् पुहळ् शीभाडियत्तेत् तेळियगुरेत्तिडुनाळ् ओदादोवं वेदान्तारिय नुदयम् शेयदिडु नाळ् उत्तममान पुरट्टाशित्तह वोणमेनुझाळे ।।

15. मणवाळ मामुनिहळ् (ऐप्पशि - मूलं)

शेन्तिमळ् वेदियर् शिन्दै तेळिन्दु शिरन्दु महिळ्न्दिडु नाळ् शीरुलहारियर् शेय्दरुळ् नर्कले तेशुपोलिन्दिडु नाळ् मन्दमतिप्पुवि मानिडर् तङ्गळे वानिलुर्यात्तेडु नाळ् माशरुज्ञानियर् शेरेतिराजर्तम् वाळ्वुमुळेत्तिडु नाळ् कन्दमलर् पोळिल् शूळ् कुरुकाधियन् कले तळ् विळङ्गिडु नाळ् कारमर्मेनि यरङ्गर् नगिकरै कम्कळ् किनिन्दिडु नाळ् अन्दिमिल् शोर् मणवाळ मुनिप्पर नवतारं शेय्दिडु नाळ् अळहु दिहळ्न्दिडु मैप्पशियिल् तिरुमूलमदेनु नाळे ।।

14. வேதாந்த தேசிகர் (புரட்டாசி-திருவோணம்)

வா தாசனவரர் இவரெனவருமா பாடியம வகைபெறு நாள் வகுளாபரணப் பெருமாள் தமிழின் வாசியறிநதிடு நாள

பேதாபேதம் பிரமமெனுவகை பிரமம் தெளிவுறு நாள் பேச்சொன்றுக்குச் சததூடணியை பேசிய தேசிகளுள் தீதாகியபல மாயககலியைச் சிக்கென வென்றிடுநாள் திக்கெட்டும் புகழ் சீபாடியத்தைத் தெளிய வுரைத்திடு நாள்

ஒதாதோதும் வேதாந்தாரிய னுதயம் செய்திடுநாள் உத்தமமான புரட்டாசித்திரு வோணமெனுந்நானே

15. மணவாள மாமுனிகள் (ஐப்பசி-மூலம்)

இசந்தமிழ் வேதியர் சிந்தைதெளிந்து சிறந்துமகிழ்ந்திடுநாள் சீருலகாரியர் செய்தருள் நற்கலே தேசுபொலிந்திடுநாள் மந்தமதிப்புவி மானிடர் தங்களே வானிலுயர்த்திடு நாள்

நந்தமதுப்புவா மானாடா தங்க**னா வான** துயா தத்து நாள் மாசறு**ஞானியர் சே**ரெதி**ராச**ர்தம் வாழ்வு முளேத்திடு நாள்

கந்தமலர்ப்பொழில் சூழ்குருகாதிபன் கலேகள் விளங்கிடு நாள்

காரமர்மேனி யரங்கநகர்க்கிறை கண்கள் கனிந்**திடு** நாள்

அந்த**மில்சீர் மணவாள**முனிப்பர **னவதாரம்** செய்**தி**டு நாள் அழகு **தி**கழ்ந்திடு மைப்பசி**யில்** திருமூலம**்** தனு நானே.

Nalayira Prabandha Seva Kalam

Sattumurai

During Bhagwat Ramanuja Jayanti the entire Nalayira Prabandham is being recited in ten days. Before commencing Tiruvaimozhi, 'Kanni Nun Siruthambu' with Thaniyan should be ecited.

भगवत् विषयम् – (तिरु आरायिरप्पडि)

उयर्वर उयर् नलम्-अत्राकृत, सर्वसाधारणमान, दिव्यरूप, भूषण, आयुच, महिषी, परिजन स्थान, विशिष्टनाय्, निखिलजगत्, उदय विभवादि, लीलनायिरुन्द, परमपुरुषनै, उळळपडिये, आळवार ताम तम्मुडैय तिरुत्रुळ्ळत् ताले अनुभवित्, अत्वनुभव जनितमान, निरवधिक प्रीतियाले, अवने अनुभवित्तपडिये पेशुकिरार्। अशेष, दोष, प्रत्यनीकमाय ते ये शतं इत्यनुकवत्ताले, निरतिशय, दशाशिरस्कमाह, अभ्यस्य मानमाय्, इहत्द आनन्दादि कल्याण गुणङ्गळ्, उडैयनान तान्, मेले पोन्नमाय नारिनार्पोले, निर्हेतुकमाह एनक्कुत् तन् तिरित्तल्, अज्ञानगन्धम् इल्लादे दोरुपडि, तन्नै उळ्ळपडि अरिवित्तु, तन् तिरुवडिकळिले, निरवधिक भक्तियै उण्डाक्किन इम्महागुणत्ते उडैयवनाय तन्नै, स्वभावत एव, निरस्तसमस्त दोषराय्, अस्खलित ज्ञानरायिरुन्द्ळ्ळ, शेष शेषाशन, वैनतेय प्रभृति, असंख्येय दिव्य, पुरुषर्कलुक्कु, कोड्लुक् कोण्डिरुविकर, परम औदार्यत्तै उडैयनायिरुन्द, अम्बेरुमान्डैय, आश्रितजन, समस्त, दःखापनोदन्, स्वभावमान तिरुविड मलर्हळिले, सर्वदेश, सर्वकाल, सर्वावस्थोचित, सर्वशेष वृत्तियैयुम् पण्णि उज्जीवियेन् तममुडैय, तिरुवळळत्तैक् कुरित्तु अरुलिच् चेय्किरार् ।। उयरवर उयर्नलम् ।।

Then commence recital of Tiruvaimozhi.

நானபிரம் ஸேவாகாலமும் சாற்றுமுறையும்

நாலாயிரம் முழுவதும் ஸ்ரீபகவத் ராமானு ஜ ஜுயந்தி பத்துநான் உற்சவத்தில் ஸேவிக்கிரும். அப்பொழுது திருவாய்மொழி ஆரம்பிக்கும் போது முதலில் தனியனுடன் கண்ணி நுண் கிறுத்தாம்பு ஸேவிக்கவேணும். பீறகு திருவாய்மொழி தனியன்கள் ஸேவித்து பகவத் விஷயம் - திருவாருயிரப்படி தொடக்கம் கீழ்க்கண்டவாறு ஸெவிகை வேண்டும்.

பகவத் விஷயம் - திருவாருயிரப்படி தொடக்கம்

உயர்வற உயர்நலம் - அப்ராக்ருத, ஸ்வாஸாதாரண திவ்யரூப ழுஷணா, ஆயுதை, மஹிஷ்ப்ரிஜன ஸ்தானை, விசிஷ்டைஞய், நிசிலுஜகத், உதயவிபவாதி, லீலஞயிருந்த, பரமபுருஷுன், உள்ளபடியே, ஆழ் வார் தாம் தம்முடைய, திருவுள்ளத்தாலே அனுபவித்து, அவ் வனுபவ, ஜனிதமான, நிரவ**திக ப்**ரீதியாடிலை**, அவ**ஃன அனுபவித்த படியே பேசுகிறுர். அசேஷ், தோஷ் ப்ரத்யநீகமாய், தேயே சதம் இத்யனுக்ரமத்தாலே நிரதிசய, தசாசிரஸ்கமாக. அப்பல்யமான மாய், இருந்த ஆனந்தாதி கல்யாண குணங்களே உடையளுனதான், மேலே பொன்னுமாய் நாறிஞற்போலே, நிர்ஹேதுகமாக, எனக்குத் தன் திறத்தில், அஜ்ஞான கந்தம் இல்லாத தொருபடி, தன்னே உள்ளபடி அறிவித்துத், தன் திருவடிகளிலே, நிரவதிக பக்கியை உண்டாக்கின இம் மஹா குணத்தை உடையவனுப், இந்த கல்யாண தணம் உடையெஞன் தேன்னே, ஸ்வபாவத ஏவ நிரஸ்த மமைஸ்ததோஷ ராய், அஸ்கலித ஞரீனராயி நந்துள்ள, சேஷ சேஷாசன வைனதேய ப்ரபிருதி, அஸங்க்பேய, திவ்ய புருஷர்களுக்குக், ொடுத்துக் பரம, ஒனதோர்யத்தை உடையவஞாயிருந்த. கொண்டிருக்கிற, எம்பெருபானுடைய, ஆச்ரித்ஜன, ஸ்ட்டூத். தக்காபனேதன இவைபாவமான, திருவடி மனர்களிலே, ஸர்வதேச, ஸர்வகால, ஸர்வாவஸ்தோசித, ஸர்வசேஷ வேருத்தியையும் பண்ணி, உஜ்ஜீவி என்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக்குறித்து அருளிச்செய்கிரும்.

இதன் பிறகு ''உயர்வற உயர் நலம்'' என்று திருவாய் மொழி பாராயணம் ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

नालायिरम् शाद्रमुरै पाशुरङ्गळ्

तिरुपावै

शिद्रं शिरुकाले वन्द्रश्लैन् चेवित्तु, उन् पोट्रामरं यिडिये पोट्र पोरुळ् केळाय् पेट्रं मेय्तुण्णुं कुलित्तल् पिरन्दु नी क्ट्रेवलेङ्गळेक् कोळ्ळामल् पोहारु इट्रैप् परं कोळ्वान-रुकाण् गोविन्दा अट्रैक्कु मेळेळ् पिरविक्कु मुन् तन्नोडु उट्रोमेयाचो मुनक्के नामार् शेय्वोम् मट्रैनङ्गामङ्गळ् माट्रेलो रेम्यावाय् ॥

वज्जकक् कडल् कडेन्द माधवनैक् केशवनैत्
तिङ्गल् तिरुमृहत्तुच् चेियळैयार् शेन्त्रिरैञ्जि
अङ्गप् परै कोण्डवाद्रै, अणिपृदुवैप्
पेङ्कमलत् तण् तेरियल् भट्टर्पिरान् कोदैशोन्न
शङ्गत्तमिळ्माले मुप्पदुम् तप्पामे
इङ्गिप् परिशुरैप् पारीरिण्डु माल्वरैत्तोळ्
शेङ्गण् तिरुनृहत्तुच् चेल्वित्तिरमालाल्
अेङ्गुं तिरुवरुळ् पेद्रिन् पुरुवरेम् पावाय्।।

पेरियाळ्वार् तिरुमोळि

तडवरं वाय्मिळिन्दुंमिन्नुम् तवळ नेडुंकोडियोल् गुडरोळियाय् नेञ्जिनुळ्ळे तोन्हमेन् शोदिनम्बी बडतडमुं वैकुन्दमुं मदिळु तुवरा पदियुम् इडवहै कळिहळ्न्दिट्टु अन्पालिडवहै कोण्डनैये

நாலாயிரம் சாற்றுமுறை பாசுரங்கள்

திருப்பாவை

சிற்றம் சிறுகாலே வந்துன்னேச் சேவித்து, உன் பொற்றுமரையடியே போற்றும் பொருள் கேளாய் பெற்றம் மேய்த்துண்ணும் குலத்தில் பிறந்து, நீ குற்றேவ லெங்களேக் கொள்ளாமல் போகாது இற்றைப் பறைகொள்வா னன்றுகாண் கோவிந்தா எற்றைக்கு மேழேழ் பிறவிக்கும் உன்தன்லேடு உற்றேமே யாவோமுனக்கே நாமாட் செய்வோம் மற்றைநம் காமங்கள் மாற்றேலோ ரெம்பாவாய்.

வங்கங் கடல்கடைந்த மாதவினக் கேசவினத் திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி அங்கப் பறைகொண்டவாற்றை அணி புதுவைப் பைங்கமலத் தண்தெரியல் பட்டர்பிரான் கோதைசொன்ன சங்கத் தமிழ்மாலே முப்பதும் தப்பாமே இங்கிப் பரிசுரைப் பாரீரிரண்டுமால் வரைத்தோள் செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால் எங்கும் திருவருள் பெற்றின்புறுவ ரெம்பாவாய்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி

தடவரை வாய்மிளிர்ந்**து மின்**னும் தவளநெடு**ங்** கொடிபோல் கடரொளியாய் நெஞ்சினுள்ளே தோன்றுமென் சோதிநம்பி வடதடமும் வைகுந்தமும் மதிள்துவரா பதியும் இடவகை களிகழ்ந்திட்டு என்பாலிடவகைகொண்டனேயே. वियर् तङ्गळ् कुलत्तुदित्त विट्टुचित्तन् मनते कोयिल् कोण्ड कोवलनैक् कोळुङ्गुळिर् मृहिल्वण्णने आयरेट्रै अमरर् कोवे अन्दणर् तममुदत्तिनै शायैपोलप् पाडवल्लार् तामुमणुक्कर्हळे।

नाच्चियार् तिरुमोळि

नाट्टैप् पडेंग्रेन्ह अयन्मुदलात् तन्द निळर् मामलरहिन्द वीट्टैप् पण्णि विळेयाडुं विमलन् तन्नैक् कण्डीरे काट्टै नाडिद् धेनुकन् किळहं पुळ्ळुमुडन् मडिय वेट्टैयाडिवहवाने विहन्दावनत्ते कण्डोमे ।

परुन्दाळ् कळिट्रुक्करुळ् शेय्द परमन् तस्नै पारिन् मेल् विरुन्दावनत्ते कण्डमै विट्टुचित्तन् कोदै शोल् मरुन्दामेन्रु तम्मनत्ते वैत्तुक्कोण्डु वाळ्वार्कळ् पेरुन्दाळुडैय पिरानडिक् कीळ् पिरियादेन्रु मिरुप्पारे ।

पेरुमाळ् तिरुमोळि

अन्त चराचरङ्गलै वैकुन्दत्तेट्रि अडलरवप् पगैयेरि यसुरर् तम्मै वेन्रिलङ्गु मणिनेडुन्तोळ् नान्गृंतोन्र विण्मुळुदुं एदिर्वरत्तन् धाममेवि शेन्रिनिदु वीट्रिन्द वम्मान् तन्ने तिल्लै नगर् तिरुच्चित्र कूडन् तन्नुळ् अन्त्रं निन्रान् अवनिवनेन्रेत्ति, नाळुम् इरैञ्जुमिनो वेप्पोळुदुं तोण्डोर् नीरे । வேயர் தங்கள் குலத்துதித்த விட்டுசித்தன் மனத்தே கோயில்கொண்ட கோவலனேக் கொழுங்குளிர் முகில் வண்ணனே

ஆயரேற்றை அமரர்கோவை அந்தணர்தம முதத்தினே சாயைப்போலப் பாடவல்லார் தாமுமணுக்கர்களே.

நாச்சியார் திருமொழி

நாட்டைப்படை யென்று அயன்முதலாத்தந்த நளிர் மாமலருந்தி வீட்டைபபண்ணி விளேயாடும் விமலன்தன்னேக் கண்டீரே காட்டைநாடித் தேனுகனும் களிறும் புள்ளுமுடன்மடிய வேட்டையாடி வருவானே விருந்தாவனத்தே கண்டோமே.

பருந்தாள் களிற்றுக்கருள் செய்த பரமன்தன்னே, பாரின்மேல் விருந்தாவனத்தே கண்டமை விட்டுசித்தன் கோதைசொல் மருந்தாமென்று தம்மனத்தே வைத்துக்கொண்டு வாழ்வார்கள் பெருந்தாளுடைய பிரானடிக்கீழ்ப் பிரியாதென்று மிருப்பாரே.

பெருமான் திருமொழி

அன்று சராசரங்களே வைகுந்தத்தேற்றி

அடலரவப் பகையேறி யசுரர் தம்மை

வென்றிலங்கு மணிநெடுந்தோள் நான்கும் தோன்ற
விண்முழுதும் எதிர்வரத்தன் தாமமேவி

சென்றினிது வீற்றிருந்த வம்மான் தன்னேத்
தில்ஃநகர்த் திருச்சித்ரகூடந் தன்னுள்
என்றும் நின்று னவனிவனென்றேத்தி, நாளும்
இறைஞ்சுமினே வெப்பொழுதும் தொண்டீர்நீரே.

तिल्लं नगर् तिरुच्चित्र कूडन् तन्नुळ् तिरल् विळङ्गुं मारुतियो डमर्न्दान् तन्न अल्लंयिल् शोर्दयरथन् तन् महनाय् तोन्रि अदु मुदलाय् तन्नुलहं पुक्कदीरा

कोल्लियलुम् पडैत्तानैक् कोट्र वोळ्वाळ् कोळियर् कोन् कुडैक् कुलशेखरन् शोर्शेय्द नल्लियलिन् तिमळ्माले पत्तुं वल्लार् नलं तिहळ् नारणनिडक्कीळ् नण्णुवारे

तिरुच्छन्द विरुत्तम्

पोन्निश्ळ रङ्गमेय पूर्ववण्ण मायकेळ् अन्नदावि अन्नुंवल् विनैयिनुळ् कोळुन्देळुन्दु उन्नपादमेन्न निन्र वोण् शुडर् कोळुमलर् मन्नवन्दु पूण्डु वाट्ट मिन्रि येङ्गुम् निन्रदे ।

इयक्कराद पल् पिरप्पि लेखे माद्रियिन् वन्दु उयक्कोळमेघ वण्णन् नण्णि अक्षिलाय तन्नुळे मयक्कितान् तत् मञ्जुशोदि यादलालेन् नावितान् इयक्कला मकत्तराद विन्ववीड् पेट्रदे ।

तिरुमालै

पेण्णुलां शडैियनानुं बिरमनु मुन्नेक् काण्वान् अण्णिला वृळियूळि तवं शेय्दार् वेळ्हि निर्प विण्णुळार् वयप्प वन्दु आनेक्कन्ररुळे यीन्द कण्णरा, उन्नैयन्रो कळेकणाक् करुदुमारे ।

वळवेळुं तवळमाड मदुरमा नगरन्तसूळ् कवळमाल् यानैकोन्र कण्णने अरङ्गमालं तुळवत् तोण्डाय तोल्शोर् तोण्डरडिप्पोडि शोल् इळैय पुन्कवितैयेलु मेम्बिराकिनिय वारे । தில்ஃறைகர் திருச்சித்ரக் கூடந்தன்னுள் திறல்லிளங்கும் மாருதியோ டமர்ந்தான்தன்னே எல்ஃயில் சீர்த்தயரதன் றன்மகளுய் தோன்றிற் றதுமுதலாத் தன்னுலகம் புக்கதீரு

கொல்லியலும் படைத்தானேக் கொற்றவொள்வாள் கோழியர்கோன் குடைக்குல சேகரன் சொற்செய்த நல்லியலின் தமிழ்மாலே பத்தும் வல்லார் நலந்திகழ் நாரணனடிக்கீழ் நண்ணுவாரே.

திருச்சந்த விருத்தம்

பொன்னி சூழரங்கமேய பூவைவண்ணமாயகேள் என்னதாவி என்னும்வல் வினேயினுள் கொழுந்தெழுந்து உன்னபாத மென்னநின்ற வொண்சுடர்க் கொழுமலர் மன்னவந்து பூண்டுவாட்ட மின்றியெங்கும் நின்றதே.

இயக்கருத பல்பிறப்பி லென்னேமாற்றியின்று வந்து உயக்கொள்மேக வண்ணன் நண்ணிஎன்னிலாய தன்னுளே மயக்கிணைற்றன் மன்னுசோதி யாதலாலென்னுவிதான் இயக்கலாமறுத்தருத வின்பவிடு பெற்றதே.

திருமாக

பெண்ணுலாம் சடையிஞ்னும் பிரமனுமுல் கூக் காண்பான் எண்ணிலா வூழியூழி தவஞ்செய்தார் வெள்கிநிற்ப விண்ணுளார் வியப்பவந்து ஆனேக்கன்றருளேயீந்த கண்ணரு, உன்னேயன்ரே களேகளுக் கருதுமாறே. வளவெழும் தவளமாட மதுரைமாநகரந் தன்னுள் கவளமால் யாண்கொன்ற கண்ணனே அரங்கமாமே துளவத்தொண்டாய தொல்சீர்த் தொண்டரடிப் பொடிசொல்

இளேயபுன் கவிதையேலு மெம்பிராற்கினியவாறே

अमलनादिपिरान्

आलमामरत्तिनिलेमे लोख्बालकनाय् ज्ञालमेळुमुण्डा नरङ्गत् तरिवनणयान् कोलमामणियारम् मुत्तुत्तामम् मुडिविल्लदोरेळिल् नीलमेनिययो निरैकोण्डदेन् नेञ्जिनये।

कोण्डल् वण्णनैक् कोवलनाय् वेण्णै युण्डवायन्, अञ्जळ्ळम् कवर्न्दानै अण्डर्कोनणियरङ्गन् अञ्जमुदिनैक् कण्डकण्कळ्, मट्रोन् रिनैक् काणावे ।

पेरिय तिरुमोळि

नन्दा नरकत्तळुन्दावहै, नाळुम् अन्दाय्, तोण्डरानवर् किन्नहळ् शेय्वाय् छन्दोगा ! तलैवने! तामरैक् कण्णा! अन्दो ! अडियेर्करुळा युन्नहळे।

कुन्रमेडुता निरे कात्तवन् तन्नै मन्रिल् पुहळ् मङ्ग्लैमन् कलिकन्रि शोल् ओन्रु निन्र ओन्पदुं वल्लवर् तम्मेल् अन्रुं विनैयायिन शारिकल्लावे ।

तिरुक्कुरुन् ताण्डकम्

पिण्डियार् मण्डैयेन्दिप् पिरर्मनै तिरितन्दुण्णुम् उण्डियान् शापन्दीसं ओरुवनूर्, उलकमेत्तुम् कण्डियूररङ्गम् मेय्यम् कच्चिपेर् मल्लैयेन्रु मण्डिना रुय्यलल्लाल् मट्टैयार्कुय्यलामे ।

அமலனுதிபிரான்

ஆலமாமரத்தினி**ஃமே லொருபாலகஞய்** ஞாலமேழுமுண்டா னரங்கத்தரவினஃணயான் கோலமாமணியாரமும் முத்துத்தாமமும் முடிவில்லதோரெழில் நீலமேனியையோ நிறைகொண்டதென் நெஞ்சிணயே.

்கொண்டல் வண்ணனேக் கோவலனுப் வெண்ணே யுண்டவாயன், என்னுள்ளம் கவர்ந்தான அண்டர்கோனணியரங்கன் என்னமுதினக் கண்டகண்கள், மற்றுென்றினேக் காணுவே.

பெரிய திருமொழி

நந்தா நரகத்தழுந்தாவகை, நாளும் எந்தாய் தொண்டரானவர்க்கின்னருள் செய்வாய் சந்தோகா! தலேவனே! தாமரைக்கண்ணணு! அந்தோ! அடியேற்கருளா யுன்னருளே.

குன்றமெடுத் தானிரை காத்தவன் தன்னே மன்றில்புகழ் மங்கைமன் கலிகன்றிசொல் ஒன்று நின்ற ஒன்பதும் வல்லவர்தம்மேல் என்றும் வினேயாயின சாரகில்லாவே.

திருக்குறுந்தாண்டகம்

பிண்டியார் மண்டையேந்**திப் பி**றர்**மணே தி**ரிதந்துண்ணும் உண்டியோன் சாபந்தீர்த்த வொருவனூ**ர், உ**லகமேத்தும கண்டியூரரங்க**ம் மெய்**யம் கச்சிபேர் **மல்ஃ ெய**ன்று மண்டினு ருய்யலல்லால் மற்றையோர்க்குய்யலாமே. वानवर् तङ्गळ् कोनुम् मर्लामशैययनुं नाळुम् तेमलर् तूवियेतुं शेविडच् चेङ्गण् मालै मानवेल् कलियन् शोन्न वण्डिमळ् मालै नालैन्दुम् ऊनमदिन्रिवल्ला रोळि विशुम्बाळ्वर् तामे ।

तिरुनेडुन् ताण्डकम्

अन्रायर् कुलमहळुक् करैयन्तन्नै

अलैकडलेक् कडेन्दडेत अम्मान् तन्नै
कुन्राद विलयरक्कर् कोनैमाळक्

कोडुंशिलै वाय्च् चरम् दुरन्दु कुलम् कळेन्दु
वेन्रानै, कुन्रेडुत तोळिनानै
विरितिरै नीर् विण्णगरम् महिवनाळुं
निन्रानै, तण् कुडन्दै किडन्द मालै
नेडियानै यडिनायेन् निनैन्दिट्टेने ।

मिन्नुमा मळंतवळुं मेधवण्णा

ावण्णवर् तम् पेरुमाने यरुळायेन्रु
अन्नमाय् मुनिवरोडमर रेत्त

अरुमरंथं वेलिप्पडुत्त वम्मान् तन्नं
मन्नुमा मणिमाड मङ्गैवेन्दन्

मन्नवेल् परकालन् कलियन् शोन्नः
पन्निय नूल् तमिळ्माले वल्लार् तोल्लेप्
पळविनेयं मुदलरिय वल्लार् तामे ।

வானவர் தங்கள் கோனும் மலர்மிசையயனும், நாளும் தேமலா தூவியேத்தும் சேவேடிச் செங்கண்மாஃ மானவேல் கலியன்சொன்ன வண்டமிழ்மாஃ நாஃந்தும் ஊனமதின்றி வல்லா ரொளிவிசும் பாள்வர் தாமே.

திரு ெடுந்தாண்டகம்

அன்ருயர் குலமகளுக் கரையன் தன்னே

அலேகடலேக் கடைந்தடைத்த வம்மான் தன்னே
குன்ருத வலியரக்கர் கோனே மாளக்
கொடும் சிலேவாய்ச் சரந்துரந்து குலங்களேந்து
வென்ருண், குன்றெடுத்த தோளிஞனே
விரிதிரை நீர்விண்ணகரம் மருவிநாளும்
நின்ருண், தண்குடந்தை கிடந்தமாலே
நெடியானே யடிநாயேன் நினேந்திட்டேனே.

மின்னுமா மழை தவழும் மேகவண்ண விண்ணவர்தம் பெருமானே யருளாயென்று அன்னமாய் முனிவரோடமர ரேத்த அருமறையை வெளிப்படுத்த வம்மான்றன்னே மன்னுமா மணிமாட மங்கைவேந்தன் மானவேல் பரகாலன் கலியன் சொன்ன பன்னியநூல் தமிழ்மாலே வல்லார் தொல்லேப் பழவினேயை முதலரிய வல்லார் தாமே.

भगवत् विषयम्

शूळ्न्दहन् र—इप्पडि अम्पेरुमानुक्कु मरुत्तरुळ वोण्णातपडि पिराट्टि तिरुवाणैयैयुं, तन् तिरुवाणैयैयुं इट्टु, निर्बन्दित्तुक् कोण्डु, आर्त्तस्वरत्ताले कूप्पिडुमळिवल्. ताम् मनोरदित्तपिडिये अम्पेरुमानुम् अेळुन्दरुळ, अवनैक्कण्डु महदहङ्गारादिहळ् अेल्लावट्रैयुं व्यापित्तु, अवद्रिर्काट्टिलुं पेरिदान मूलप् प्रकृतिक्कुं, अत्तैयुं व्यापित्तु अदिलुं पेरिदान मुक्तात्मावुक्कुं, अदिलुं पेरिदान उन्नुडैय संकल्प ज्ञानत्तुक्कुं आत्मावायिरुन्द नी, अन्द संकल्प ज्ञानत्तैक्, काट्टिलुं पेरिदायिरुन्द अञ्जुडैय विडायेल्लां तीरुम्पडि अन्द जगदाकारमान पडियिन्रिक्के नीयानपिडयेवन्दु शूळ्नदाय्। अन्नुडैय मनोरदमुं ओरुपिडये मुङिन्ददु अेन्किरार् ।। अवावरच्चूळ्—ब्रह्म रुद्रादि सर्वात्माक्कळुक्कुं अनवदिक अतिशय असंख्येय कल्याणगुणिनधियाय्, अप्राकृत, स्वासादारण, दिव्यरूप, भूषणायुध, महिषो, परिजन, स्थान विसिष्ठनायिरुन्द एम्पेरुमानै यलाट्र, अवावट्ट, निरस्त समस्त प्रतिबन्धकराय्, अवनैप् पेट्र, कुरुकूर् शठगोपन् शोन्न अवाविलन्दादिकळाल्, इवै यायिरमुं, अवट्रिले तम्मुडैय अपेक्षितं पेट्रु, विडाय् तीर्न्दं पत्तिवट्टै यरिन्दार् पिरन्दु वैत्ते अयर्वरुम् अमरर् कळुक्कुं मेम्पट्टार् एन्किरार्–उयर्वर उयर नलम् ।।

शूळ्न्दहन् राळ्न्दुार्ग्दं मुडिविल् पेरुं पाळेयो शूळ्न्ददिनिल् पेरिय परनन् मलर् जोतीयो शूळ्न्ददिनिल् पेरिय शुडर् ज्ञान इन्बमेयो शूळ्न्ददिनिल् पेरिय एन्नदावरच् शूळ्न्दाये ।।

பகவத் விஷயம்

சூழ்ந்தகன்று—இப்படி எம்பெருமானுக்கு மறுத்தருள வொண்ணுத தொருபடி பிராட்டி திருவாணேயையும், தன் திருவாணேயையுமிட்டு நிர்**ப்ப**ந்**தி**த்**துக்** கொண்டு ஆர்த்த ஸ்வரத்தாலே கூப்பிடுமளவில், தாம் மஞேரதித்தபடியே எம்பெருமானும் எழுந்தருள, அவீனக் கண்டு, மஹத் அஹங்காரா திகள் எல்லாவற்றையும் வ்யாபித்து, அவற்றிற் காட்டிலும் பெரிதான மூலப்ரகிருதிக்கும் அத்தையும் மு**க்தாத்மாவு**க்கும, வியாபித்து அதிலும் பெரிதான அதிலும் பெரிதான உன்னுடைய ஸங்கல்ப ஜ்ஞானத்துக் கும் ஆத்மாவாயிருந்த நீ அந்த ஸங்கல்ப ஜ்ஞானத்தைக் காட்டிலும் பெரி**தாயி**ருந்**த என்னுடை**ய விடாயெல்லாம் தீரும்படி அந்த ஜகதாகாரணு படியின்றிக்கே நீயான படியே வந்து சூழ்ந்தாய், என்னுடைய மஞேரதமும் ஒரு அவாவறச் சூழ்—ப்ரஹ்ம படியே முடிந்ததென்கிறுர். ருத்ராதி ஸாவாத்மாக்களுக்கும் அனவதிக அதிசய அஸங்க் யேய கல்யாண குணநிதியா**ய், அ**ப்ரா**கி**ருத, ஸ்**வாஸா** தா ரண, தில்யரூப பூஷ்ணுயுத, மஹிஷீ, பாஜ்ன, ஸ்தான, விசிஷ்டனுயிருந்த எம்பெருமானே யலற்றி, அவாவற்று, நிரஸ்த ஸமஸ்த ப்ரதிபந்தகராய், அவீனப்பெற்ற குரு கூர்ச்சடகோபன் சொ**ன்ன அவாவி**லந்தா**திகளால்** இவை யாயிரமும், அவற்றிலே தம்முடைய அபேக்ஷிதம் பெற்று விடாய் தீர்ந்த பத்திவற்றை யறிந்தார் பிறந்து வைத்தே அயர்வறு மமரர்களுக்கும் மேம்பட்டார் என்கிருர்—உயர் வற உயார்நலம்.

சூழ்ந்தக**ன்** ருழ்ந்**துய**ர்ந்**த** முடிவில் பெரும் பாழேயோ சூழ்ந்ததனில் பெரிய பரந**ன்ம**லர்ச் சோதீயோ சூழ்ந்ததனில் பெரிய சுடர்ஞான வின்பமேயோ சூழ்ந்ததனில் பெரிய என்னவா வறச்சூழ்ந்தாயே. अवावरच् चूळ् अरियैययनै यरनै यलद्रि जवावट्रु वीडुपेट्र कुरुहूर् शठगोपन् शोन्न अवाविलन्दादिहळाल् इवैयायिरमुं, मुडिन्द अवाविलन्दादि यिप्पत्तरिन्दार् पिरन्दायुयर्न्दे ।

उयर्वर युयर् नलमुडैयवन् यवनवन् मयर्वर मदिनल मरुळिनन् यवनवन् अयर्वरु ममरर् कळिदपित यवनवन् तुयररु शुडरिड तोळुदेळेन् मनने ।

कण्णिनुण् शिरुताम्बु

अविदित विषयान्तरः शठारे रुपनिषदामुपगानमात्र भोगः अपिचगुणशात् तदंकशेषी मधुरकविह् दये ममाविरस्तु ।

वेरोन्हं नानरियेन् वेदं तिमळ् शेय्द मारन् शठगोपन् वण्कुरुहूर्—एरेङ्गळ् वाळ्वामेन् रेत्तुं मधुरकवियार् एम्मै याळ्वारवरे यरण् ।

कण्णि नुण् शिष्त् ताम्बिनाल् कट्टुण्णय् पण्णिय पेष्ठमायन् एन्नप्पनिल् नण्णित् तेनकुष्टूर् नम्वियेन्रक्काल् अण्णिक्कु ममुदूष्ट मेन्नावुक्के ।

नाविनाल् निविद्रिन्ब मेय्दिनेन् मेविनेनवन् पोन्निडि मेय्मैये तेवुमट्रियेन् कुरुहूरनिष्व पाविनिन् निशैपडित् तिरिवने । அவாவறச்சூழ் அரியை யயண யேரண யேலற்றி அவாவற்று வீடுபெற்ற குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன அவாவிலநதாதிகளால் இவையாயிரமும், முடிந்த அவாவிலந்தாதியிப்பத்தறிந்தார் பிறந்தாருயர்நதே.

உயர்வற யுயர் நலமுடையவன் யவனவன் மயர்வறமதிநல மருளினன் யவனவன் அயர்வறுமமரர்கள திபதி யவனவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழென் மனனே.

கண்ணிதுன் சிறுத்தாம்பு

அவிதித விஷயாந்தர: சடாரேர் உபநிஷதாமுபகான மாத்ரபோக: அபிச குணவசாத் ததைகசேஷீ மதுகவிர் ஹ்ருதயே மமாவிரஸ்து

வே இன்றும் நானறியேன் வேதம் தமிழ்ச்செய்த மாறன் சடகோபன் வண்குருகூர் - ஏறெங்கள் வாழ்வாறென்றேத்தும் மதுரகவியார் எம்மையாழ்வாரவரே அரண்.

கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பிஞல் கட்டுண்ணப் பண்ணிய பெருமாயன் என்னப்பனில் நண்ணித்தென் குருகூர் நம்பியென்றக்கால் அண்ணிக்குமமுதூறு மென் நாவுக்கே.

நாவிஞுல் நவிற்றின்பமெய்தினேன் மேவினேனவன் பொன்னடி மெய்ம்மையே தேவுமற்றறியேன் குருகூர் நம்பி பாவினின்னிசை பாடித்திரிவனே. तिरिदन्दाहिलं देविषरानुडै
करिय कोलत् तिरुवुरुक् काण्पन्नाक्
पेरिय वणकुरुह्र नहर् नम्बिक्का
ळुरियनाय्, अडियेन् पेट्र नन्मैंये।

नन्मैयाल् मिक्क नःन्मरैयाळर्हळ् पुन्मैयाहक् करुदुवरादिलन् अन्नैया यत्तना येन्नै याण्डिडुम् तन्मैयान्, शठगोपनेन् नम्बिये।

नम्बिनेन् पिरर् नन्पोरुळ् तन्नैयुम् नम्बिनेन् मडवारैयुं मुन्नेलाम् शेम्बोन् माडत् तिरुकुहर् नम्बिक् कन्बनाय्, अडियेन् शदिर्त्तेनिन्रे ।

इन्र तोट्टेळुमैयु मेम्बिरान् निन्रु तन् पुहळेत्न वरुळिनान् कुन्र माडत् तिरुकुरुहूर् नम्बि एन्रुमेन्नै यिहळ् विलन् काण्मिने ।

कण्डु कोण्डेन्नैंक् कारिमारप् पिरान् पण्डैवल् विनै पाट्रि यक्षळनान् अण्डिशैयु मरिय वियम्बुहेन् ओण्डमिळ्च् शठगोपनक्ळैये ।

अरुळ् कोण्डाडुर्माडयवरिन् बुर अरुळिनानव् वरुमरेंग्यन् पोरुळ् अरुळ् कोण्डायिर मिन् तमिळ् पाडिनान् अरुळ् कण्डोरिव् वुलहिनिल् मिक्कदे । ॥ திரிதந்தாகிலும் தேவபிரானுடை கரிய கோலத்திருவுருக்காண்பன் நான் பெரிய வண்குருகூர் நகர்நம்பிக்கா ஞரியனுப, அடியேன் பெற்ற நன்மையே.

நன்மையால் மிக்க நான்மறையாளர்கள் புன்மையாகக் கருதுவராதலின் அன்னேயா யத்தனு யென்னேயாண்டிடும் தன்மையான், சடகோபனென் நம்பியே.

நம்பினேன் பிறர்நன் பொருள் தன்னேயும் நம்பினேன் மடவாரையும் முன்னெலாம் செம்பொன் மாடத் திருக்கூருகூர் நம்பிக் சன்பனும், அடியேன் சதிர்த்தேனின்றே.

இன்று தொட்டெழுமையு மெம்பிரான் நின்று தன்புக ழேத்தவருளிஞ**ன்** குன்ற மடாத்திருக்குருகூர் நமபி என்றுமென்*னே* யிகழ்**விலன் கா**ண்மினே.

கண்டு ெகாண் டென்னேக் காரிமாறப்பிரோன் பண்டைவல்வினே பாற்றியருளியருளிஞன் எண்டிசையு மறிய வியம்புகேன் ஒண்டமிழ்ச் சடகோபனருளேயே.

அருள்கொண்டாடு மடியவரின்புற அருளினைவ் வருமறையின் பொருள் அருள் கொண்டாயிர மின்தமிழ் பாடினுன் அருள் கண்டீ ரிவ்வுலகினில் மிக்கதே. मिक्कवेदियर् वैदत्तिनुद् पोरुळ् निर्कपाडियेन् नेज्जुळ् निरुत्तिनान् तक्कशीर् शठगोपनेन् नम्बिक्कु, आट् पुक्क कादलडिसैप् पयनन्रे ।।

पयनन् राहिलुं पाङ्गलराहिलुम् शेयल् नन्राहत् तिरुत्तिप् पणिकोळ्वान् कुयिल् निन्राल पोळिल् शूळ् कुरुहूर्नम्बिः मुयल्हिन्रे नुन्रन् मोय्कळर्कन्बैये ।।

अन्बन् तन्नै यडैन्दव कॅट्केल्लाम् अन्बन्, तेन्कुरुहूर् नम्बिकु अन्बनाय् मधुरकवि शोन्न शोल् नम्बुवार् पदि, वैकुंदम् काण्मिने ।।

कण्णिनुण् शिरुत्ताम्बिनाल् कट्टुण्णप् पण्णिय पेरुमायन्, एन्नप् पनिल् नण्णित् तेन् कुरुहूर् नम्बि एन्नक्काल् अण्णिक्कुमम्दूरु मेन्नावुक्के ।।

रामानुज नूट्रन्दादि

इरुप्पिडवैकुन्दं वेंकडं, मालिरं शोलैयेन् नुम् पोरुप्पिडंमायनुक् केन्बर् नल्लोर्, अवैतन्नोडुवन् दिरुप्पिडं मायनिरामानुजन् मनत् तिन्रवन् वन् दिरुप्पिडं, एन्रनिदयत् तुळ्ळे तनक् किन्बुरवे ।। மிக்கவேதியர்.வேதத்தினுட்பொருள் நிற்கப்பாடியென் நெஞ்சுள் நிறுததிஞன் தககசீர்ச்சட கோபனென் நம்பிக்கு, ஆட் புக்ககாத லடிமைப்பயனன்றே.

பய**னன்**ருகிலும் பாங்க**லராகிலும்** செயல் நன்ருக**த் திருத்திப் பணிகொள்வான்** குயில் நின்ருல் பொழிலசூழ் குருகூர் நமபீ! முயல்கின்றேனு**ன்**றன் மொய்கழறகனபையே.

அன்பன் தன்னே யடைந்தவர்கட்கெல்லாம் அன்பன், தேன்குருகூர் நம்பிக்கு அன்பஞம் மதுரகவி சொன்னசொல் நம்புவார் பதி, வைகுந்தம் காண்மினே.

கண்ணிநு**ண் சிறுத்தாம்பிஞல் கட்டுண்ணப்** பண்ணிப பெருமாய**ன், என்னப்**பனில், நண்ணித் தென்குருகூர் நம்பியென்றக்கால் அண்ணிக்குமமுதூறு மென் நாவுக்கே.

இராமானுச நூற்றந்தாதி

இருப்பிடம் வைகுந்தம் வேங்கட**ம், மா**லிருஞ் சோ*ல* யென்னும்

பொருப்பிட**ம் மாயனுக் கென்ப**ர் நல்லோர்; அவை தம்மொடும் வ<u>ந்</u>

திருப்பிடம் மாய னிராமனுசன்மனத் **தின்ற**வன் வந் திருப்பிடம், என்றனிதயத்**துள்**ளே தனக்கின்புறவே. इन्बुट्र शीलत् तिरामानुज, एन्हं मेव्विडत्तुम् एन्बुट्र नोयुडल्तोहं पिरन्दिरन्दु, एण्णरिय तुन्बुट्ह वीयिनुं शोल्वदोन्हणडुन् तोण्डर्हट्के अन्बुट्रिक्कुंपडि, एन्नैयाक्कि यङ्गाट्पडुत्ते ।

अङ्गयल् पाय्वयल् तेन्नरङ्गन् अणियाहमन्नुम् पङ्गयमामलर् पावैयेष् पोट्रुदं, भक्तियेल्लाम् तङ्गियदेन्नत् तळैत्तु नेज्जे ! नन्तलेमिशैये पोङ्गिय कीर्ति, इरामानुशनडिष्पू मन्नवे ।

पूमन्नुमादु पोरुन्दिय मार्बन्, पुहळ्मिलन्द पामन्नु मारनिडपणिन्दुय्न्दवन्, पल्कलैयोर् ताम्मन्नवन्द विरामानुशन्, शरणारिवन्दम् नाम्मन्निवाळ, नेञ्जे शोल्लुवोमवन् नामङ्गळे ।

पल्लाण्डु पल्लाण्डु पल्लायिरत् ताण्डु पलकोडि नूरायिरम् पल्लाण्ड तिण्डोळ् मणिवण्णा ! उन् शेवडिशेव्वि तिरुक्काप्पु ।

अडियोमोडुम् निन्नोडु पिरिविन्रि आयिरं पल्लाण्डु विडवाय् निन्वलमार्विनिल् वाळ्किन्र मङ्गैयुं पल्लाण्डु विडवार् शोदि वलत्त्तुरैयुं शुडराळियुं पल्लाण्डु पडैपोर् पुक्कु मुळङ्गुं, अप्पाञ्ज जन्नियमुं पल्लाण्डे । இன்புற்ற சீலத் திராமானுச, என்று மெவ்விடத்தும் என்புற்ற நோயுடல் தோறும் பிறந்திறந்து, எண்ணரிய துன்புற்று வீயினும் சொல்வதொன்றுண்டுன் தொண்டர் கட்கே

அன்புற்றிருக்குமபடி, என்னேயாக்கி யங்காட்படுத்தே.

அங்கயல் பாய்வயல் தென்னரங்கன், அணியாக மன்னும் பங்கய மாமலர்ப் பாவையைப்போற்று தும்,பக்தியெல்லாம் தங்கியதென்னத் தழைத்து நெஞ்சே! நந்தஃபைசையே பொங்கிய கீர்த்தி, இராமானுசனடிபபூ மன்னவே.

பூமன்னுமாது பொருந்திய மார்பன், புகழ்மலிந்த பாமன்னுமாறனடி பணிந்துய்ந்தவன், பல்கலே யோர் தாமமன்னவந்த விராமானுசன், சரணுரவிந்தம் நாம் மன்னிவாழ,நெஞ்சேசொல்லுவோமவன் நாமங்களே

பல்லான்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு, பலகோடி நூருயிரம் மல்லாண்டதிண்டோள் மணிவண்ணு, உன் சேவடி செவ்வி திருக்காப்பு.

அடியோ மோடும் நின்ஞேடும் பிரிவின்றி ஆயிரம் பல்லாண்டு வடிவாய் நின்வல மார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும் பல்லாண்டு வடிவார் சோதி வலத்துறையும் சுடராழியும் பல்லாண்டு படைபோர்புக்கு முழங்கும் அப்பாஞ்ச சன்னியமும் பல்லாண்டே

कर्पूर आरत्ति अधिकार सङ्ग्रहम्

वारुळवर् दवर्हु ग्वरुट्वर मिन्निते रळ् तानुळना युहक् कृत्तिर ग्इङ्गुनमक् कुळदे ; कूनुळ नेत्र्जुहलार् कुट्रमेण्णि यिहळ् ग्दिडिनुम् तेनुळपादमलर् तिरुमालुक्कुत् तित्तिक्कु ने ।

वेळ्ळैष् परिमुहर् देशिकराय् विरहाल्, अडि ।ो मुळ्लत्तेळियडु ओलैयिट्टन, यामिदरके । कोळ्ळत्तुणियितुम् कोदन्रिहळिनुं कूर्मदियी ; एळ्ळत्तनै गुहवाडु इहळादेम् मिळल् मदिये ।

प्रबन्यसारम्

वैयहमेण् पोय्है भूतं पेयाळ्वार्
महिशेयर् कोन् महिळ्मारन् मधुरर्कावहळ् पोय्यिल् पुहळ् कोळियरकोन् विट्टुशित्तन् पूड्गोदे तोण्डरडिप्पोडि पाणाळ्वा (ष्ट्रेयनस्ट क लयनेदिराजर् तम्मोडु आरिस्वर् ओरोस्वर् ताज्शेय्द तुप्य तमिळिह्यस्तु नानिकर् पाट्टिन् तो है नालायिरमु म'डयोङ्गळ् वाळके।

अन्तिमला वारण नालाहि निन्र अदन्कहर्ते याळ्वार्हळाय्नदें इततु व् शेन्तिमळालहल् शेयदवहै तोहैयुम् शिन्दाम लुलहङ्गळ् वाळवेन् ः शनदिम त्रिक्मरैयोन् तूप्पृल् तो गृहम् वेदान्तगृह मोळिन्द प्रबन्धसार । शिन्दियनाल नुदिनमुं शिन्दि । पोर्क्षु शेममदाम् तिहमाल् त । कहणैयाने ।

கற்பூர ஆரத்தி அதிகார ஸங்க்ரஹம்

வானுளமர்ந்தவர்க்கும் வருந்த வருமிந்நிலேகள் தானுளனு யுகச்குந்திரம் இங்கு நமக்குளதே, கூனுள நெஞ்சுகளாற் குற்றமெண்ணி யிகழ்ந்திடினும் தேனுளபாதமலர் திருமாலுக்குத் திதநிச்குமே.

வெள்డோப் பரிமுகர் தேசிகாரய விரகால், அடியோ-முள்ளத் தொழுதியது ஓஃவபிட்டனம், யாமிதற்கென் கொள்ளத்துணியினும் கோகென்றிகழிலுங் கூர்மதியீர எள்ளத்தீணயுகவாது இந்ழாகுதம்மெழில் மதியே.

பிரபந்தசாரம்

வையகமெண் பொய்கை பூகம் பேயாழ்வார் மழிசையர் கோன் மகிழ்மாறன் மதுரகவிகள் பொய்யில் புகழ்க் கோழியர்கோன் விட்டுசித்தன் பூங்கோதை தொண்டரடிபடுபடி பாணுழ்வார் ஐயனருட்கலியனே திராசர் தம்மோடு ஆறிருவர் ஓரொருவரவர் தாஞ்செய்த துய்ய தமிழிருபத்து நான்கிற் பாட்டின் தொகை, நாலாயிாமு மடியோங்கள் வாழ்வே.

அந்தமிலா வாரண நாலாகின்ற அதன் கருத்தை யாழ்வார் சளாய்த் தெடுத்துச் செந்தமிழாலருள் செயத வகை தொகையும் சிந்தாமலுலகங்கள் வாழிவென்று சந்தமிகு தமிழ் மறையோன் தூப்புல் தோன்றும் வேதாத்த குருமொழிந்த ப்படந்த சாரம சிந்தையினு லனுதினமுஞ் சிநதிப்போர்க்குச சேமமதாத் திருமால் தன் கருணேயாலே.

पिळ्ळैयन्दादि

तोण्डहहक्कुं तुणैयिडवाळि, निन्तूमुख्वल् कोण्डमुहंबाळि, वाळि व्याक्या मुत्तिहेक्कै, वण्तिहनाममुंवाळि, मणिवडमुप्पुरिनूल् कोण्डशीर्त्तूप्पुल कुलमणिये! बाळिन्विडवे।

विडवळहार्न् द, वण्तूप्पुल् वळ्ळल् मेन्मलरिडमेल् अडियवरोद वन्दादि यिरुपदुमाय्न्दुरैत्तेन् दिडमुडनीदैत् दिनन्दोरु मादित् तोदुमन्वर् मुडियिडे नेर्पडुं तूप्पुलम्मान् पदमामलरे ।

मामलर् मन्निय मङ्गे महिळ्न्दुरै माबिनन् ताळ् तूमलर् शूडिय तोल्लच्ळ् मारन् तुणैयडिक्कीळ् वाळ्वे युहक्कुिंपरामानुजमुनिवण्मे पोट्च्म् शोमैंयनेङ्गत् तू र्युल् पिळ्ळै पादमेन् शेन्नियदे ।

उपदेश रत्नमालै

पुरुवाचारियर्हळ् बोदमनुट्टानङ्गल् कूरुवार्तेहळेक् कोण्डु नीर्-तेरि यिरुळ्तरुमा ज्ञालत्ते यिन्बमुट्रु वाळुम् तेरुळ्तरुमा देशिकनैत् तेन् दु । इन्द वुपदेश रत्नमाले तन्नै शिन्दैतिनल् नाळुम् शिन्दिप्पार-एन्दै एदिराजरिन् नरुळुक् केन्रु मिलक्काहिच्

मन्नुयिर्हाळ् ! इङ्ग्लेमणवाळ मामुनिवन् पोन्नडियाम् शेङ्गमलप् पोदुहळे—उन्निच् चिरत्ताले तीण्डिल् अमानवनुं नम्मैक् करत्ताले तीण्डल् कडन् ।

चिंदराह वाळ्न्दिड्वर् ताम्।

Thereafter Arulappadu etc. follow as in other Tirunakshatrams.

பிள்ளேயந்தாதி

தொண்டருகக்குந்துணேயடிவாழி, நின்தூமுறுவல் கொண்டமுகம் வாழி, வாழிவ்யாக்யா முத்திரைக்கை, வண்டிருநாமமும் வாழி, மணிவட முப்புரிநூல் கொண்ட சீர்த்தூப்புல் குலமணியே! வாழி நின்வடிவே.

வடிவழகார்ந்த, வண்தோப்புல் வள்ளல் மென்மலரடிமேல் அடியவரோத வந்தாதி யிருபது மாய்ந்துரைத்தேன், திடமுதனீதைத் தினந்தொறு மாதரித்தோது மன்பர் முடியிடை நோபடுந தூப்புலம்மான் பதமாமலரே.

மாமலர் மன்னிய மங்கை மகிழ்ந்துறை மார்பினன் தாள் தூமலர் சூடிய தொல்லருள்மாறன் தூணேயடிக்கீழ் வாழ்வையுகக்குமி ராமானுச முனிவண்மை போற்றும் சீர்மையனெங்கள் தூப்புல்,பிள்ளேபாதமென் சென்னியதே.

உபதேச ரத்தினமாலே

பூருவாசாரியர்கள் போதமனுட்டானங்கள் கூறுவார்த்தைகளே கொண்டுநீர்—தேறி இருள்தருமா ஞாலத்தே யின்பமுற்று வாழும் தெருள் தருமா தேசிகனேத் தேர்ந்து.

இந்**த வு**பதேச ரத்**தினமாலே** த**ன்**னே சிந்தை தன்னில் நாளும் சிந்திப்பார் - எந்தை எதிராசரின் னருளுக்கென்று மிலக்காகிச் சதிராக வாழ்ந்**திடுவ**ர் தா**ம்**.

மன்னுயிர்காள்! இங்கே மணவாளமாமுனிவன் பொன்னடியாம் செங்கமலப போதுகளே-உன்னிச் சிரத்தாலே தீண்டில் அமானவனும் நம்மைக் கரத்தாலே தீண்டல் கடன்.

இதன்பிறகு அருளப்பாடு முதலியன, மற்ற திருநக்ஷத்திரங்களில் போல அனுஸந்திக்கவும்.

श्री भाष्यकार प्रपत्ति

श्री वैष्णवागम पयोदाध पूर्ण चद्र	
श्री शाङ्घ्र पद्म मकरन्द रसज्ञ बृङ्ग	
गो वनः वर्यकर सारस पूजितौ त	
श्री भाष्यकार चरणौ शरण प्रवद्ये।	1
श्री शैल पूर्णमुख देशिक लब्धबोध	
दरीयाश्रम प्रतित मौलिकुल प्रदीप	
भट्टार्यवर्यकर नीरज पूरितौ ते	
श्री भाष्कार चरणौ शरणं प्रपद्ये।	2
काश्वीपुरी वरदराज कृषंकपात	
रङ्गेशपूर्ण करुगा परिणामपूर	
वेदान्तदेशिक कराम्बुज पूजितौ ते	
श्रीभाष्यकार चरणौ शरणं प्रपद्ये।	3
श्रो यादवाद्रिपति पाद सरोज हंस	
श्री पूतपट्टण रमेश कटाक्ष धन्य	
शेषावतार कलिवैरि कराचितौ ते	
श्री भाष्यकार चरणौ शरणो शरणं प्रदछे।	4
श्री बॅंकटाचलपित प्रिय लक्ष्मणार्य	
सर्वज्ञ भव्यर्पात शेखर सार्वभौम	
वीक्षावनेशहित कृष्णवनाचितौ ते	
श्री भाष्यकार चरणौ शरणं प्रपद्ये ।	5
भाषण्ड जालतरु पावक सस्यमीन्द्र	
जैनेश पञ्चमुख बौद्ध तमो दिनेश	
लोकार्य हस्त सरसीरुह पूजितौ ते	
श्री भाष्यकार चरणौ शरणं प्रपद्ये।	6

ழீ பாஷ்யகார ப்ரபத்தி

ஸ்ரீ வைஷ்ணவாகம் பயேடத்தி பூர்ணசந்த்ர	
ஸ்ரீசாஙக்கிரிபத்ம மகரந த ரஸக்ஞ ப்ருங்க	
கோவிந்தவர்யகரை ஸாரஸ பூஜி தௌதே	
ஸ்ரீ பாஷ்யகார சரணெள ச ரணம் ப்ரபத் யே.	1
ஸ்ரீசைல பூர்ண முகதேசி க லப்தபோத	
துர்யாசரம ப்ரதித மௌளி குலப்ரதீப	
பட்டாரயவர யகரநீரஜ பூரி தௌ தே	
ஸ்ரீ பாஷ்யகார சரண ைவ₃சரணம் ப்ரபத் யே.	2
காஞ்சீபுரீ வர தராஜ க்ரு பைக பாத் ர	
ரங்கேச பூர்ண கருணு பரிணும பூர	
வேதாந்த தேசிக கராம்புஜ பூஜிதௌதே	
ூர் பாஷ்யகார சரணெள சர ணம் ப் ரப த்யே.	3
ஸ்ரீயாதவாத்ரி பதி பாத ஸரோஜஹம்ஸ	
ஸ்ரீபூதபட்டண ரமேச கடாக்ஷ தன்ய	
சேஷாவதார கலிலைரி கரார்ச்சிடிதௌதே	
ஸ்ரீ பாஷ்யகார சரணெள சரணம் ப்ரபத்யே.	4
ஸ்ரீவேங்கடா சலபதி ப்ரிய லக்ஷ்மணர்ய	
ஸர்வஜ்ஞ பவ்யபதி சேகர ஸார்வபௌம	
வீக்ஷாவ னேசஹித கிருஷ்ண வஞர்ச்சிதௌதே	
ஸ்ரீபாஷ்யகார சரணெள சரணம் ப்ரபத்யே.	5
பாஷண்ட ஜாலதரு பா வக ஸம்ய மீந்த்ர	
ஜைனேச பஞ்சமுக பௌத்த தமோதினேச	
லோகாாய ஹஸ்த ஸரஸிருஹ பூஜிதௌதே	
ஸ்ரீபாஷ்யகார சரணெள சேரணம் ப்ரபத்யே.	6

7
8
9
10

श्री देशिक मङ्गलं

श्रीमान् वेङ्कटनाथायः कविताकिक केसरी वेदान्ताचायंवयोंमे सिश्चधतां सदाहृदि ।। श्रीमल्लक्ष्मण योगीन्द्र सिद्धान्त विजयध्वजम् विश्वामित्र कुलोद्भूतं वरदार्यमहं भजे ।। सर्व तन्त्रस्वतन्त्राय सिहाय कविवादिनाम् वेदान्ताचार्य वर्याय वेङ्कटेशाय मङ्गलम् ।। नभस्यमासि श्रोणायां अवतीर्णाय सूरये विश्वामित्रान्वयायास्तु वेङ्कटेशाय मङ्गलम् ।। சார்வாக சைலபதி க்ருபா ஸ**முத்ர** காணுத தாஹன சுதர்சன மௌளி சந்த்ர ஸ்ரீவேங்கடேச கரபங்கஜ பூஜிதௌதே ஸ்ரீபாஷ்யகார சரணௌ சரணம் ப்**ரபத்யே**.

7

8

9

மித்யா கதா குமதி சீல புஜங்க **தார்க்ஷய** காபாலி காம்புதர மாருத வீதராக மன்னுத கேசவ குருருத்தம பூஜிதௌதே ஸ்ரீபாஷ்யகார சரணென ச**ரணம் ப்ரபத்யே.**

த்ரய்யந்த தேசிக பதே வகுளாபிராம பாதாரவிந்த ரஸஸாரஸ ஸாரஸாக்ஷ ஸ்ரீமத் சடாரி முனிவல்லப பூஜிதௌதே ஸ்ரீபாஷ்யகார சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே.

காஷாயரமய கமனீய சிகோபவீத தண்ட த்ரயோஜ்வல கரோல்லஸித ஊர்த்வபுண்ட்ர உத்யத் தினேசருது சோபித பாஹிமாம் தே ஸ்ரீபாஷ்யகார சரணெள சரணம் ப்ரபத்யே. 10

ஸ்ரீ தேசிக மங்களம்

ஸ்ரீமாந் வே<mark>ங்கட நாதார்ய</mark> : கவிதார்கிககேஸரீ வேதாந்தா சார்யவர்யோ மே ஸந்நித<mark>த்தாம் ஸத</mark>ாஹ்ருதி,

ஸ்ரீமல் லக்ஷ்மண யோகீந்த்ர ஸிந்தாந்த விஜயத்வஜம் விச்வாமித்ர குலோத்பூதம் வரதார்ய மஹம்பஜே.

ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்**ராய** ஸிம்ஹாய க**விவா இஞம்** வேதாநதா சார்ய வர்யாய வேங்கடேசாய மங்களம்.

நபஸ்யமாஸி ச்ரோணுயாம் அவதீர்ணுய ஸுரயே விச்வாமித்ரான்வயா யாஸ்து வேங்கடேசாய மங்களம். पितायस्याऽनन्तसूरिः पुण्डरीकाक्ष यज्वनः पौत्रो यः तनयः तोतारम्बायाः तस्य मङ्गलम् ॥ वेङ्क्टेशावतारोऽयं तद्घण्टांशोऽथवाभवेत् यतीन्त्रांशोऽथवेत्येवं वितर्क्यायास्तु मङ्गलम् ।। श्री भाष्यकारः पन्थानं आत्मना दर्शितं पुनः उद्धर्तु मागतोन्नं इन्युक्तायास्तु मङ्गलम् ।। यो बाल्ये वरदार्यस्य प्राचार्यस्य परांदयाम् अवाप्य वृद्धिंगमितः तस्मै योग्याय मङ्गलम् ।। रामानुजार्यादात्रेयात् मातुलात् सकला कलाः अवार्पावंशत्यब्दे यः तस्मैप्राज्ञाय मङ्गलम् ॥ श्रुतप्रकाशिका भूमौ येनादौ परिरक्षिता प्रवर्तिता च पात्रेषुतस्मै श्रैष्ठाय मङ्गलम् ।। सांस्कृतीभिः द्रामिडीभिः बह्वीभिर्कृतिभिर्जनान् यः समुज्जीवयामास तस्मै सेव्याय मङ्गलम् ॥ यः ख्यातिलाभ पुजासु विमुखो, वैष्णवे जने ऋयणीयदशां प्राप्तः तस्मै भव्याय मगलम् ।। यस्मादेवमया सर्वं शास्त्रमग्राहि नान्यतः तस्मै वेङ्कटनाथाय ममनाथाय मङ्गलम् ॥ पित्रे ब्रह्मोपदेव्हें मे गुरवे देवताय च प्राप्याय प्रापकायास्तु वेङ्कटेशाय मङ्गलम् ॥ यः कृतं वरदार्येण वेदान्ताचार्य मङ्गलम् आशास्तेऽनुदिनं सोऽपि भवेन्मङ्गल भाजनम् ।। भाद्रपद मासगत विष्णु विमलक्षें वेङ्कटमहीध्रपति तीर्थदिनपूते प्रादुरभवत् जगति दैत्यरिपु घण्टा हन्त ! कवितािकक मृगेन्द्र गुरुमूर्त्या ।।

பிதாயஸ்யா நந்த ஸூரி: புண்டேரீகாக்ஷ யஜ்வன: பௌத்ரோயஸ் தநயஸ்தோதாரம்பாயாஸ்தஸ்ய மங்களம். வேங்கடேசுவதாரோயம் தத்கண்டோம் சோதவாபவேத் யதீந்தராம்சோத வேத்யேவம் விதர்க்யாயாஸ்து மங்களம்.

ஸ்ரீபாஷ்யகார: பந**தானம் ஆத்மஞதர்சிதம்** புன: உததர்த்து மாகதோ நூ**னம்** இத்புக்**தாயாஸ்து** மங்களம்.

யோபால்யே வரதார்யஸ்ய ப்ராசார்யஸ்ய பராம்தயாம் அவாப்ய வருத்திம் கமிதஸ் தஸ்மையோக்யாய மங்களம.

ராமானுஜார்யாத்ரேயாத் மாதூலாத் ஸகேலா: கலா: அவாபவிம்சத்யப்தே யஸ் தஸ்மை ச்ரேஷ்டோய மங்களம்.

ச்ரு தப்ரகாசிகா பூமௌ பேறாதௌ பரிரக்ஷிதா ப்ரவர்த்திதா ச பாத்ரேஷு தஸ்மைப்ராஜ்ஞாய மங்களம்:

ஸாம்ஸ்க்ருதீபிர் த்ராமிடீபி : பஹ்வீபிர் க்ருதிபிர் ஜநா யஸ் ஸமுஜ்ஜீவயாமாஸ தஸ்மை ஸேவ்டாய மங்களம்.

யகயாதி லாப பூஜாஸு விமுகோளைஷ்ணவே ஜனே க்ரயணீய தசாம ப்ராப்த: தஸ்மை பவ்யாய மங்களம.

யஸ்மாதேவ மயாஸார்வம் சாஸ்த்ரமக்ராஹி நார்யத: தஸ்மை வேங்கடநாதாய மம நாதாய மங்களம்.

பிதரேப்ரஹ்மோபதேஷ்ட்ரேமே குரவே தைவதாயச ப்ராபயாய ப்ராபகாயாஸ்து வேங்கடேசாய மங்களம்.

ய:க்ருதம் வர தார்யேண வேதாந்தாசார்ய மங்களம் ஆசாஸ்தேநுதினம் ஸோபிபவேந மங்கள பாஜனம்.

பாத்ரபத மாஸகத விஷ்ணு விமலர்க்ஷே வேங்கட மஹீத்ரபதி தீர்த்த தினபூதே ப்ராதுர பவத் ஜகதி தைத்யரிபு கண்டா ஹந்த! கவிதார்கிக ம்ருகேந்த்ர குருமூர்த்யா. सशंख चक्रला वनः सधूर्त्व पुण्ड्रमण्डितः सकण्ठलग्नः सत्तुलम्यनर्घपद्ममालिकः सितान्तरीय सूत्तरीय यज्ञसूत्र शोभितः ममाविरस्तु मानसे गुरुः सः वेङ्कटेश्वरः ।।

अनन्तसूरि सूनवेऽभिनन्द्यमान वैभवात् दिगन्तवादि हंसजैवकालमेघ देशिकात् उपात्तसर्व शासनाय हन्तवर्ष विशतौ पुनः पुनः नमस्क्रियास्तु वेङ्क्रदेशसूरये ।।

गुरौ वादिहंसाम् बुदाचार्य शिष्ये जनाभक्तिहोना यतीन्द्राप्रियाः स्युः यतीन्द्राप्रिया विष्णुकारुण्य दूराः कुतोमुक्तिवार्ताहि तादृग्वितानाम् ।।

कविताकिक कलभद्रज कबलीकृत सिहम्
कमलापित करुणारस परिवर्तित बोधम्
यितनायक पदपंकजयुगली परतन्त्रम्
भजमानस बुधवेङ्कटपितदेशिक मिनशम् ।।

वेदे सञ्जातखेदे मुनिजनवचने प्राप्त नित्यावमाने संकीर्णे सर्ववर्णे सतितदनुगुणे निष्प्रमाणे पुराणे मायावादे समोदे कलिकलुषवशात् शून्यवादेऽविवादे धर्मत्रणाय योऽभूत स जयति भगवान् विष्णु घण्डावतारः ।।

कवितार्किक सिंहाय कल्याणगुण शालिने
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्त गुरवे नमः ।।
वादिद्वप शिरोभङ्ग पञ्चानन पराऋमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यःचिरं विजयतांभुवि ।।

ஸைசங்க சக்ரலாஞ்சனஸ் ஸதூர்த்வ புணட்ர மண்டித: ஸைகண்டலக்ந ஸைத்துலஸ்யநர்க்க பத்மமாலிக : ஸிதாந்தரீய ஸூத்தரீய யக்ஞஸூத்ர சோபித : மமாவிரெஸ்து மாந**ேஸ** குருஸ்ஸ வேங்கடேச்வர:.

அநந்தஸூரி ஸூநவேsபிநந்த்ய மானவைபவாத் திகந்தவாதி ஹமஸஜைத்ர காலமேக தேசிகாத் உபாதத ஸர்வ சாஸஞய ஹந்தவர்ஷ விம்சதௌ புந∶ புந∶ நமஸ்க்ரியாஸ்து வேங்கடேச ஸூரயே.

குரௌவா**தி**ஹம்ஸாம் புதாசாரய சிஷ்யே ஜ**ைபக்திஹீன யதீந்த்ராப்ரியாஸ்யி:** யதீ**ந்த்ரா**பரி**யா: வி**ஷ்ணு காருண்**யதூரா:** குதோமுக்தி வாரதாஹி தாத்ருக் விதாநாம்.

கவிதார்கிக கலபவ்ரஜ கபளீக்ருதஸிம்ஹம் கமலாபதி கருணுரஸ பரிவர்த்தித போதம் யதிநாயக பதபங்கஜ யுகளீ பரதந்த்ரம பஜமானஸ் புதவேங்கட பதிதேசிக மநிசம்.

வேதே ஸஞ்ஜா த கேதே

முனிஜனவசனே பராப்த நித்யாவமானே ஸெங்கீர்ணே ஸாவவர்ணே

ஸதி ததநுகுணே நிஷ்பரமாணே புராணே மாயாவாதே ஸமோதே

கலிகலுஷவசாத் சூன்யவாதேs விவாதே தர்மத்ராணுய யோsபூத்

ஸ்ஜயதி பகவான் விஷ்ணுகண்டாவதார:.

கவிதார்கிக ஸிமஹாய கல்யாணகுணசாலினே ஸ்ரீமதே வேங்கடேசாய வேதாந்த குரவே நம:. வாதித்விப சிரோபங்க பஞ்சானன பராக்ரம : ஸ்ரீமாந் வேங்கட நாதார்ய : சிரம் விஜயதாம் புவி.

श्रीमद् रम्यजामातृ मङ्गल मालिका

(श्री उम. वे. काश्वी प्रतिवादी भयंकर अण्णङ्गराचार्ये कृतम्)

श्रीमते रम्यजामातृ मुनीन्द्राय महात्मने श्रीरङ्गवासिनेभूयात् नित्य श्रीनित्य मङ्गलम् ।।	
श्रीरामानुज योगीन्द्र दर्शनोद्धार कारिणे श्रीमते रम्यजामातृ मुनिवर्याय मङ्गलम् ।।	1
मय्येव करूणां नित्यमप्रमेयां वितन्वते मनीविभि रूपास्याय महाचार्याय सङ्गतम् ।।	2
तेजोराशिमयं स्वीयं दिव्यमङ्गल विग्रहम् आविष्कृतवते महच माचार्येन्द्राय मङ्गलम् ।।	3
रङ्गनाथ समुत्गीत मन्त्रविख्यात कीर्तये रम्यजानातृ मुनयेचित्त भोग्याय मङ्गलम् ।।	4
यतीन्द्र यामुनार्यादि दिव्य सूक्तचर्थदायिने यतीन्द्र प्रवणायास्तु यतिवर्याय मङ्गलम् ।।	5
जानकीजानि मुत्सृज्य देवराज गुरुस्तु यम् अर्च्यमङ्गीकरोत् तस्मै आचार्येन्द्राय मङ्गलम् ।।	6
मातापिता सुहृद्भ्राता सर्वं च नियमेन यः मद्वंश्यानां भवत्यस्मे महाचार्याय मङ्गलम् ।।	7
हृणीकृतिदिश्चिदि महैश्वर्याय योगिने महते महतां बृन्दैः महितायास्तु मङ्गलम् ।।	8
मुदा सदा शठारातिमुख सूक्तचर्थ विषणे मुक्त स्मिताश्वितास्याय मुनीन्द्रायास्तु मङ्गलम् ॥	9
नीचानिष महोत्तुङ्गान् कुर्वते कृपया स्वया निनिमेषानु भाव्याय नुनये नित्यमङ्गलम् ॥	10

ஸ்மத் ரம்யஜாமாத்ரு மங்களம்

(ஸ்ரீ. உப. வே. காஞ்சிபி ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வானி அருளியது)

ஞூ்மதே ரம்யஜா மாத் ரு முனீந்த் ராய மஹாத்மனே ஜூீரங்க வாஸீநே பூயாத் நித்யச் ரீர் நித்ய மங் களம .	
ஞூராமானுஜ யோகீந்த்ர தர்ச னோ த்தார கா ரிணே ஸூமதே ரம்பஜோமாத்ரு முனிவாயாய மங்களம.	ı
மயயேவை கருணும் நித்யம் அப்ரமேயாம் விதந்வதே மேனீஷிபிருபாஸ்யாய மஹாசார்யாய மங்களம்.	2
தேஜோராசிமயமஸ்வீய ம் திவ்யமங்கள விக் ரஹம் ஆவிஷ்கிருதவதே மஹ்ய மாசார்யேந்த்ர ாய மங்கள ம.	.3
ரங்கநாத ஸுழைத்தே மந்த்ர விக்யாத கீர்த்தயே ரம்யஜாமாத்ருமுனயே சித்தபோக்யாய மங்களம்.	4
யதீந்த்ர யா முஞர்யாதி திவ்ய ஸூக்த்யர்த்த தாயினே யதீந்த்ர ப்ரவணுயாஸ்து யதிவர்யாய மங்களம்.	5
ஜானகீஜானி முத்ஸ்ருஜ்ய தேவராஜ குருஸ்து யம் அாச்ய மங்க்யகரோத்தஸ்மை ஆசார்யேந்த்ராய மங்களம்	Ď.
மாதாபிதா ஸுஹ்ருத் ப்ராதா ஸர்வமச நியமேன ட: மத்வமச்யா ஒம் பவத்யஸ்மை மஹாசாரயாய மங் கள ம்.	6
த்ருணீக்ருதவிரிஞ்சாதி மஹைச்வர்யாய யோகினே	
மஹதே மஹதாம ப்ருந்தை: மஹிதாயாஸ்து மங்களம். முகா ஸதா சடாராதி முக ஸூக் த்யர்த்த வர்ஷி ணே	
முக்தஸ்மி த ஈஞ் சிதாஸ் யாய முனீந்த்ராயா ஸது ம ங்களம். நீசானபி மஹோத்துங கான் குர்வ தே க் ருபயாஸ்வயா	9
நிர்நிமேஷானுபாவ்யாய முனயே நித்யமங்களம். 1	0

वागीयसीं कृपा दिव्या दिशते मिय सन्ततम्	11
द्राक्षापाकोक्ति दक्षाय मुनीन्द्रायास्तु मङ्गलम् ॥	11
यत्सुक्ति लवलेशार्थ वेदिना तत्ववेदिता प्रतिता मुनये तस्मै प्राज्ञभोग्याय मङ्गलम् ॥	12
ममैवमुखदो नित्यं महतां मोददायिनी स्तुतीर्जनयते बहवीः स्तुति योग्याय मङ्गलम् ।।	13
हालाहल निभैरक्तै रप्यंनुद्विन्न चेतसे हसतानन पद्माय मुनीन्द्रायास्तु मङ्गलम् ॥	14
मञ्जूनि सूक्तिरत्नानि मनीषिभ्योऽनुगृह्धते मान्याय महिर्तैनित्यं महाचार्याय मङ्गलम् ॥	15
नेतीयानेव बैंकुण्ठो यत्पदाम्बुज सेविनाम् तित्याराध्याय मुनये तस्मै स्थान् नित्यमङ्गलम् ॥	16
श्रीमल्लोक गुरूत्तं स श्रीझक्तघमृत रक्षिणे श्रीमच्छेशेषावताराय मुनीन्द्रायास्तु मङ्गलम् ।।	17
रङ्गनाथमनोहारि दिव्य श्री सूक्तिदायिने रम्याय योगिराजाय रम्य गात्राय मङ्गलम् ॥	18
गतागत जुषां पुंसाम् संसार मरु कानने शरणाय मुनीन्द्राय शरण्यायास्तु मङ्गलम् ।।	19
वारणाचल नाथस्य मङ्गलाशासनं मुदा वितन्वानाय मुनये विद्वद् भोग्याय मङ्गलम् ॥	20
सितपक्षेन्दुविन्नत्व सिमन्दान सुकीर्तये सार्वभौमाययमिनां सुन्दरास्याय गङ्गलम् ।।	21
नेत्रे सन्सप्रदायस्य दात्रे सर्वार्थसंपदाम् पात्रे भवाब्दि मग्नानां हात्रे मे नित्य मङ्गलम् ॥	2.2

தராகியஸீம கரு பாம திவ்யாம திசதே மயிஸ ந்ததம்	
தராக்ஷ்ர பாகோக தி தக்ஷராய முநீநத்ராயாலது ம ங்களம I	1
யதஸூகதி லவலேசாரத்த வேதிஞம் தத்வவேதிநா	
ப்ரதிதா முனயே தஸமை பராஜ் <mark>ஞ போக்யா</mark> ய மஙகளம 1	2
மமைவ முகதோ நித்யம் மஹதாம மோததாயினீ :	
	3
ஹாலா ஹல நிபைருகதை அப்யனுத்விகந சேதஸே	
	4
மஞ்ஜூனி ஸூக்திரத்னுனி மனீஷீபயோ\$னுகருஹணதே	
. , , , ,	5
நேதீயானேவ வைகுணடோ யத்பதாமபுஜ ஸேவிநாம	
நிதயாராத்யாய முனயே தஸ்மை ஸயாத் நித்ய மங்களம I	6
ழூீமலலோக குரூததமஸ ஸ்ரீஸூகத்யமருத ரக்∳ணே	
ஸ்ரீ மசசேஷாவதாராய முனீநத்ராயாஸது மங்களம 1	7
ரங்கநாத மனேஹாரி திவயஸூகதி தாயினே	
ரமயாய யோகிராஜாய ரமயகாதராய மங்களம். 1	8
கதாகதஜுஷாம் பும்ஸாம ஸமஸார மருகானனே	
சரணைய முனீந்தரா ய சரணயாயாளது மங்களம் - {	9
வாரணுசெல நாதஸய மங்களாசாஸநம முதோ	
விதநவாளுய முனயே <mark>விதவத போகயாய மங</mark> களம். 2	0
ஸிதபக்ஷேநதுவத நிதயம ஸ மி நதான ஸுக் ர்த தயே	
ஸாரவ பௌமாய யமினும் ஸுந்தராஸையாய மங்களம 2	I
நேத்ரே ஸத்ஸமப்ரதாயஸ்ய தாதரே ஸாவாாத்த	
ஸைட்பதா	
பாகரே பவரப்திமக்ணைம் காகரேமே நிகய மங்களம் 2	2

भूयसां श्रेयसां रागि भूयो भूयो प्रयच्छते भूजुषां भाग्य रूपाय भूयादार्याय मङ्गलम् ।।	23
यामुनार्ग्न यतीन्द्रादि हृदयाभोज भानवे धेनवेसूक्ति दुग्धानां मम दैवाय मङ्गलम् ॥	24
निधिबन्नित्य भोग्यानां श्री शुक्तीना तदीरिह विश्राणितवते विश्वविद्याभिज्ञाय मङ्गलम् ॥	25
यटनैर्बहुभिरप्यन्ये रलभ्या भक्ति सपदम् मह्यं दस्तवते प्रेम्णा माननीयाय मङ्गलम् ॥	26
श्री वाग्मूषण सच्छास्त्र महार्थामृत वर्षिणे श्रीमद् कान्तोपयन्त्राक्य जीसूतायास्तु मञ्जलम् ।।	27
निरयान् विविदान् गन्तुं सन्नद्धानिष चक्षुषा वीक्ष्योज्जीवयते विद्योदन्वते नित्यमङ्गलम् ॥	28
यदृच्छ्या स्वनामानि कदञ्चित् वददामपि अघानि हरते भूयात् आचार्येन्द्राय मङ्गलम् ॥	29
मन्दानामप्यमन्दानां शुद्धधीभक्ति संपदाम् अद्वेषमात्रदो दात्रे मृनीन्द्रायास्तु मङ्गलम् ।।	30
गतिर्गम्यं मुमुक्षूणां यस्यैव शरणौ सताम् तस्मै सुन्दरजामातृ मुनिवर्याय मङ्गलम् ।।	31
लक्ष्मणार्यावतार श्री लक्ष्मणा भूषितात्मने सौम्यजामातृ मुनये नित्य श्रीनित्य मङ्गलम् ॥	32
मङ्गलाशासन स्तोत्रश्तितं वरमुनीशितुः श्रुण्वतांवदतामस्त नित्यश्रीनित्य मञ्जलम् ॥	33

பூயஸாம் சரேயஸாம் ராசம் பூயோ பூடோ பாயசசகே	
பூஜூஷாம பாகயரூபாய பூயாதா .ய ட மங்களம	23
யாமுநாாய ய தீநத் ரா தி ஹருந யா மபோ <i>ு</i> பா நெ	
தேனவே ஸூகதிதுகதானும் மமதைவாய மஙகளம	24
நிதிவத நிதயபோகயாளும் ஸ்ரீஸ் உகதீன.ப தடிிஹ	
விசராணித வதேவிசவ வித் யாபி _{ரி} ஞாய மாகளம	25
யதநைா பஹுுப் பெயநமை அவபயாம பகதிமைபகம	
மஹயம் தத்தவதே பிேமணு மாந்நீயாய மங்களம்	26
ழு வாகபூஷண ஸசசாஸதர மஹாரததாம நகு வாஷிமே	उठा
ஸ்ரீம ந கா நதோப யந்தராசய ஜீழ் தாயாற து மங்களம்	27
நிரயாநவிவிதான கநதும ஸ்வலத் தான்பி சக்ஷுஷ்ர	
வீக்ஷயோஜஜீவயதே விதபோ தநவர்கு நிதய மங்களம	28
யத்ருச்சயா ஸவநாமானி கதஞிகத வததாமபி	
அகானி ஹரதே பூயாத் ஆசாாயே நதராய மங்களம	29
மந்த ூமப்யமந்தாஞம் சுத்ததபக்தி மைப் நாம	
அதவேஷமாதரதோ தாதரே முநீந்தராயாஸது மங்கள	
கதா கமயம முமுக்ஷூணும் யலையவ் சரணௌ ஸ்தாம்	30
தஸ்மை ஸுநதரஜாமாத்ரு முனிவாயாய மஙகளம	31
லக்ஷமணாயாவதார ஸ்ரீ லக்ஷ்மண பூஷிதா தமனே	
ளௌ ம் யஜாமா த் ரு ⁄ழனியேநிதய ச்ரீ ரநிதய மங்களம	32
மங்களா சாஸ்ந ஸதோத்ரமிதம் வரமுநீசிது	
சருணவதாம வததாமஸது நீதயச்ரீர நீதயமங்களம	3 3

ERRATTA

Page	Place	Line	for	Read
Foreword	Para 2	Line 7	adn	and
,,		Line 8	un	not
,, (IV)	Para 2	Line 4	gratitde	gratitude
7	Engl sh Portion	Line 4	be to	to be
72	Verse 4	Line 4	शर णौशरण	शरण

